

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. srpna 2022 v senátu složeném ze předsedy JUDr. Ivo Poštoľky a přísedících JUDr. Jaroslavy Ondrušové a Ireny Horové

takto:

obžalovaný

Ing. M. B.,

narozený [redacted] v Mladé Boleslavi, trvale bytem [redacted], okres [redacted], adresa pro účely doručování [redacted],

je vinen, že

nejméně v době od 14. 10. 2015 do 4. 3. 2016, v Lánské oboře, nacházející se na území okresů Rakovník a Kladno, v rámci realizace I. etapy projektu „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků včetně opětovného zalesnění“, jehož zadavatelem byla Lesní správa Lány, příspěvková organizace Kanceláře prezidenta republiky, se sídlem Lesní 140, 270 61 Lány, (dále jen „LSL“), na základě smlouvy o dílo uzavřené dne 25. 8. 2015 mezi LSL jako objednatel a společností Energie – stavební a báňská a.s. jako zhotovitelem, IČ: 45146802, (dále jen „Energie“) umožnil společnosti Energie, aby na pozemcích České republiky, ve správě LSL, kat. č. [redacted], [redacted] a [redacted] v k.ú. Lány a současně v prostoru tzv. historického lomu, na pozemcích České republiky, ve správě LSL kat. č. [redacted] a [redacted] v k.ú. [redacted], při provádění stavebních prací v rámci I. etapy projektu „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků včetně opětovného zalesnění“, vytěžila a zpracovala nejméně 41 360 tun kamene kvality „spilitovaný bazalt“ různých frakcí označených 00/32, 00/63, 32/63, a 63/125 a dalších frakcí v neevidovaném poměru (dále jen „spilit“), což činil obžalovaný s vědomím, že LSL nemá a v dohledné době ani nezíská pro tuto činnost potřebná těžební povolení, dále obžalovaný dne 14. 10. 2015 uzavřel a podepsal za LSL jako objednatel dodatek č. 1 Smlouvy o dílo ze dne 25. 8. 2015 se společností Energie jako zhotovitelem, na základě něhož se společnost Energie zavázala pro objednatel provést dodatečné stavební práce, které vznikly v souvislosti s rozšířením lesní cesty podél vodní nádrže Klíčava, a které spočívaly v zemních pracích na lesní cestě – nakládání a odvoz rozpojené

zeminy v množství 23 500 m³ (za částku 5 059 080 Kč), trhacích pracích na lesní cestě v množství 23 500 m³ (za částku 4 039 978 Kč) a drcení stavebního odpadu a kamene s dopravou do 100 m a naložením v množství 41 360 tun (za částku 2 915 880 Kč), a objednatel LSL se zavázala zhotoviteli, společnosti Energie, uhradit veškeré shora uvedené dodatečné stavební práce, což učinila poukázáním níže fakturovaných částek ze svého účtu č. [REDACTED], vedeného u České národní banky, ve prospěch účtu č. 1000141/0100, vedeného u Komerční banky a.s. na majitele Energie, následovně:

faktura č. 8171 vystavená společností Energie dne 4. 11. 2015 na celkovou částku 11 311 510,54 Kč, vč. DPH, byla uhrazena dne 20.11.2015, faktura č. 8226 vystavená společností Energie dne 11. 12. 2015 na celkovou částku 13 264 874,96 Kč vč. DPH, byla uhrazena dne 23. 12. 2015, faktura č. 8291 vystavená společností Energie dne 15. 12. 2015 na celkovou částku 2 040 891,33 Kč vč. DPH byla uhrazena dne 23. 12. 2015, faktura č. 8381 vystavená spol. Energie dne 4. 3. 2016 na celkovou částku 1 136 614,99 Kč vč. DPH byla uhrazena dne 22. 3. 2016, přičemž ještě téhož dne, kdy byl podepsán dodatek č. 1, tj. dne 14. 10. 2015, uzavřel obžalovaný za prodávajícího LSL se společností Energie, jakožto kupující, kupní smlouvu o prodeji kameniva, jejímž předmětem byl odkup předrceného kameniva vzniklého z rozšíření obslužné komunikace na levém břehu přehrady Klíčava za kupní cenu 100 Kč/ m³ bez DPH, přestože před podpisem smlouvy měl k dispozici Odborné posouzení – stanovení ceny kameniva, které na jeho žádost vypracoval za společnost GEOtest, a.s. Ing. M [REDACTED] T [REDACTED], dle něhož průměrná cena kameniva bez odečtení nákladů na nakládání, podrcení, převoz kameniva a nakládání suti a vybouraných hmot činila 147,50 Kč za tunu, přičemž následně po uzavření smlouvy o prodeji kameniva nechal obžalovaný za LSL jako prodávající vystavit na kupujícího – společnost Energie fakturu č. [REDACTED] ze dne 1. 12. 2015 na prodej 9 000 tun kameniva za finanční částku 450 000 Kč bez DPH a fakturu č. 602150567 ze dne 16. 12. 2015 na prodej 9 000 tun kameniva za finanční částku ve výši 450 000 Kč bez DPH, když v obou těchto fakturách počítal s jednotkovou cenou ve výši pouze 50 Kč za tunu předrceného kameniva, jelikož fakturovaná částka vycházela z toho, že od ceny ve výši 147,50 Kč za tunu kameniva byly odečteny náklady na manipulaci, předrcení a expedici kameniva a nakládání suti a vybouraných hmot ve výši 105,77 Kč za tunu, a takto jednal, přestože si byl vědom, že totožné náklady se již zavázal za LSL uhradit v plné výši ve prospěch společnosti Energie na základě dodatku č. 1 Smlouvy o dílo ze dne 25.8.2015, podepsaného dne 14. 10. 2015, a které také byly takto ve skutečnosti uhrazeny, v důsledku čehož uvedené náklady fakticky uhradil společnosti Energie dvakrát, přičemž faktura č. [REDACTED] vystavená LSL dne 1. 12. 2015 na částku 450 000 Kč bez DPH, byla ze strany společnosti Energie uhrazena ve prospěch účtu č. [REDACTED], jehož majitelem je LSL, dne 28. 12. 2015 ve výši 544 500 Kč včetně DPH a faktura č. [REDACTED] vystavená LSL dne 16. 12. 2015 na částku 450 000 Kč bez DPH, byla ze strany společnosti Energie uhrazena ve prospěch účtu č. [REDACTED], jehož majitelem je LSL, dne 6. 1. 2016 ve výši 544 500 Kč včetně DPH,

tedy obžalovaný vědomě, v rozporu s účelem, pro který mu byl majetek státu svěřen do správy, prodal kamenivo v celkovém objemu 18 000 tun v tržní hodnotě stanovené znaleckým posudkem na částku nejméně 125 Kč za tunu za podstatně nižší částku 50 Kč za tunu, takže namísto celkové částky 2 250 000 Kč bez DPH (2 722 500 Kč včetně DPH) pouze za celkovou částku pouze 900 000 Kč bez DPH (1 089 000 Kč včetně DPH), čímž příspěvkové organizaci LSL způsobil škodu na majetku ve výši nejméně 1 350 000 Kč bez DPH (1 633 500 Kč včetně DPH) shora uvedeným jednáním jako statutární orgán příspěvkové organizace LSL porušil jednak ustanovení § 14 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, tedy povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a počínat si tak, aby svým jednáním organizační složka majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku, jednak povinnost provádět tuto činnost s odbornou péčí a postupovat podle tohoto zákona, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání

s majetkem řídí, uloženou mu ustanovením § 47 téhož zákona, a dále jednal v rozporu s povinnostmi stanovenými v § 301 písmeno d), § 302 písmeno g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a strážet a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, a rovněž v rozporu se Zřizovací listinou č.j. 400 023 ze dne 1. 1. 1993, dle níž byl od 1.2.2014 jakožto statutární orgán LSL přímo zodpovědný za hospodaření s finančními prostředky této organizace a měl povinnost spravovat její majetek, pečovat o jeho udržování a jeho hospodárné využívání, když podle Organizačního řádu příspěvkové organizace LSL vydaného obžalovaným dne 25. 5. 2015 a později aktualizovaných verzí, měl tuto organizaci zastupovat navenek, činit za ni právní úkony, podepisovat právní akty a listiny LSL, přičemž majetek státu vymezený v příloze Zřizovací listiny mezi Lesní správou Lány a Kanceláří prezidenta ČR ze dne 1.1.1993 a jejích dodatků, byl převeden do správy příspěvkové organizace LSL,

tedy

úmyslně porušil podle zákona mu uložené a smluvně převzaté povinnosti spravovat cizí majetek, a takovým činem způsobil značnou škodu,

čímž spáchal

přechin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 220 odstavec 2 trestního zákoníku a § 67 odstavec 1 trestního zákoníku za užití § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši **870 000 Kč**, sestávajícímu z 300 denních sazeb po 2 900 Kč.

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu na dobu **2 (dvou) let**.

Odůvodnění:

1. Na Ing. M. B. byla u zdejšího soudu státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze podána obžaloba pro výše uvedený skutek, který byl kvalifikován jako přechin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku. Soud ve věci provedl následující důkazy.
2. *Obžalovaný* k věci uvedl v přípravném řízení i u hlavního líčení, že odmítá obvinění, které vnímá jako vykonstruované. Dle něho je vadný závěr orgánů činných v trestním řízení, že dodatek č. 1 Smlouvy o dílo byl naplněn a vyčerpán již odstřelením nebo jiným oddělením kameniva z masivu a zpracováním kameniva o hmotnosti 41 360 tun v době od 14. 10. 2015 do 4. 5. 2016, neboť společnost Berdych plus, spol. s r.o. ve skutečnosti zpracovala pro společnost Energie celkem minimálně 53 737 tun kameniva. Dalším vadným předpokladem obžaloby je nepodložená presumpce, že v rámci odstřelů a odpojení kamene realizovaných podle dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo v období od 14. 10. 2015 do 4. 5. 2016 bylo odstřeleno a zpracováno 41 360 tun kamene, neboť fakticky bylo odstřeleno a zpracováno na základě dodatku č. 1 minimálně 41 360 tun plus dalších 18 000 tun. Zcela zásadním vadným tvrzením obžaloby je, že část kamene o hmotnosti 18 000 tun byla již součástí množství kamene o hmotnosti 41 360 tun, který byl odstřelen a zpracován na základě dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo. Dále poukázal na závěrečnou zprávu spol. GEOTest a.s. (tuto si nechal sám vypracovat), podle níž bylo v červnu 2020 zjištěno, že na zhutnění, opravy a údržbu lesních cest a ploch v rozsahu 22 úseků, které jsou v majetku LSL, bylo použito více než 38 564 tun kameniva získaného při stavební činnosti v rámci I. etapy stavby

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková

a LSL stále zůstává k dispozici na deponiích v rámci areálu LSL dalších nejméně 3 368 tun kameniva pro její další využití. Celkem tak nad rámec dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo získala LSL 41 932 tun kameniva. Z citované závěrečné zprávy lze tak dovodit, že vedle kameniva, které bylo využito společností Energie pro realizaci stavby jako takové a jehož výroba byla mezi LSL domluvena ve smlouvě o dílo, resp. jejím dodatku č. 1, bylo ve prospěch LSL pořízeno další kamenivo o objemu 41 932 tun, které bylo využito jiným způsobem, než vlastní realizací stavby (22 rekonstruovaných úseků lesních cest a zbylé množství kameniva na deponiích). Žádná škoda LSL tak rozhodně nevznikla, naopak tato získala výrazný výnos ve stavebním materiálu v řádech několika milionů Kč. Pokud jde o evidence vytěženého spilitu, tuto měl na starosti stavební dozor, on sám si žádnou evidenci nevedl a vycházel výhradně ze závěrů jednotlivých kontrolních dnů a ze zpráv a podnětů stavebního dozoru investora a přehled tedy získával touto formou. Cenu spilitu, která měla být dle státní zástupkyně pro lesní správu nevýhodná, stanovil stavební dozor investora - firma GEOtest, a. s., a to na základě cen tohoto druhu materiálu, které má vedlejší sousední lom Sýkořice, stejně tak jako odhad nákladů, které vznikají zpracováním surového kamene na kamenivo. Obžaloba mu klade za vinu, že měl prodávat surový kámen za cenu tříděného kameniva, tzn. surovinu za cenu hotového výrobku, což je nesmysl. Stavební práce byly prováděny výhradně za účelem opravy lesní cestní sítě a bylo tedy velmi výhodné použít vlastní materiál na provedení oprav cest, proto byla prováděna těžba materiálu v lomu a v rámci celé stavby. LSL měla veškerá těžební oprávnění z báňského úřadu, Ing. D. V. celý proces těžby v lomu garantoval a zajistil veškerá povolení, která k tomu byla nezbytná. M. K. a L. T. poznal až při uzavření smlouvy se zhotovitelem prací, tedy společností Energie, předtím je vůbec neznal. Během akce s nimi komunikoval v běžném provozu, sám se nepravdělně zúčastňoval kontrolních dnů na stavbě a neměl žádné pochyby či nedůvěru k činnosti firmy GEOtest. Lánská obora je prakticky celá součástí Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko, z čehož samozřejmě vyplývá, že jsou dány určité limity stavební činnosti, historický lom, který k těžbě spilitu využili, byl již v 50. letech využit pro stavbu přehrady Klíčava. V době akce realizace I. etapy projektu ohledně zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava nebyl sice lom oficiálně otevřen, ale byl pouze v jeho části odtěžen materiál pro stavbu. Pokud se v Lánské oboře v minulosti takovéto práce prováděly, tak se materiál také nenakupoval, nýbrž se použil vlastní, který je kvalitní, proto i v tomto případě podnikli veškeré nezbytné kroky, aby mohli v souladu s platnou právní legislativou omezeně těžit spilit v lomu a ušetřit tak další náklady, které by byly spojené s opatřením materiálu z jiného zdroje. Není si vědom žádného svého pochybení rámci celé akce, naopak je přesvědčen, že jeho činnost vedla k jejímu efektivnímu dokončení a k tomu, že LSL jeho zásluhou ušetřila a vydělala určité finanční prostředky. On sám nerozhodoval o tom, kolik se vytěží kamene, postupovalo se na základě projektové dokumentace, podle vývoje stavebních prací a doporučení stavebního dozoru, o prodeji kameniva Energii rozhodl právě on. Společnost GEOtest, která byla stavebním dozorem investora, vypracovala na základě jeho žádosti tzv. závěrečnou zprávu, ve které bylo detailně uvedeno množství veškerého využitého materiálu i to, kam konkrétně byl tento umístěn. Předmětná investiční akce byla historicky největší, kterou LSL prováděla, zahájena byla v roce 2015 a ukončena kolaudací v roce 2018. Ve funkci ředitele příspěvkové organizace LSL obžalovaný pracuje od 1.2.2014 doposud.

3. Součástí spisu je dále vyjádření obžalovaného ve formě videa s názvem „Přehrada Klíčava v Lánské oboře, jak je to ve skutečnosti“, které bylo pořízeno jako reakce na články v médiích, které se zabývaly právě údajně podezřelými okolnostmi akce týkající se zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava (soudu umožnilo podrobnější seznámení s lokalitou, kde stavební práce probíhaly).
4. M. K., zástupce společnosti Piratex, a L. T. vedoucí provozu inženýrských staveb společností Energie, využili v přípravném řízení i u hlavního líčení svého zákonného práva k odeprání výpovědi dle § 100 odstavec 2 trestního řádu a jako svědci ve věci nevyprávěli

(původně bylo v této trestní věci vedeno trestní stíhání i proti nim pro zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 4 písmeno a), d) trestního zákoníku ve formě účastenství, ovšem usnesení o zahájení trestního stíhání bylo státním zástupcem dne 17.8.2020 zrušeno).

5. *Svědék Ing. M. [redacted] V. [redacted]*, přípravář stavby a zaměstnanec společnosti Energie, se vyjádřil k průběhu stavebních prací a uvedl, že procesem drcení a třídění na zařízení firmy Berdych plus spol. s r.o. získali pro další využití při stavební činnosti hrubší zeminu a kámen. V rámci II. etapy akce potom hrubší zeminu použili na zpevnění některých lesních cest, přičemž místa navážek určovali např. lesáči z LSL, kteří označili konkrétní úseky, na které měla být navážena takováto hrubá zemina za účelem zpevnění. Po ukončení II. etapy zůstala v blízkosti lomu ještě hromada kamene, kterou tam společnost Energie ponechala pro potřeby LSL, ale o jaké množství se přesně jednalo, neví. Ohledně přebytku kameniva (12 377 tun z I. etapy) uvedl, že tento byl použit s největší pravděpodobností pro potřeby úpravy svahových deformací a nebyl LSL vyúčtován, je to ale pouze jeho domněnka, případně mohl být tento přebytek kamene použit i na provedení oprav lesních cest. Oddělená rubanina, tj. kámen smíchaný se zeminou, byl shromažďován na mezideponii, poté byl dopraven na třídičku a drtičku, kde byl kámen oddělen od zeminy a roztríděn do požadovaných frakcí. Toto zařízení (tedy drtička s třídičkou) bylo opatřeno váhou, prostřednictvím které subdodavatel vyúčtoval přesné množství zpracovaného kamene. Veškerý kámen zpracovaný na drtičce a třídičce byl pak z většiny použit pro potřeby realizace stavby v Lánské oboře na I. a II. etapu. Třídění a drcení materiálu na stavbě sloužilo také k tomu, aby měli jasnou představu, kolik bylo vlastně odtěženo zeminy a kolik bylo získáno kamene. Běžně byly na třídičce zpracovávány frakce 0/32, 0/63, 63/125 a frakce nad 125 mm, evidenci zpracovaného kamene vedl stavbyvedoucí, výsledky potom předávali ke zpracování jemu a on je zanesl do tiskové tabulky. V první etapě prováděla trhací práce za jeho přítomnosti pouze společnost Piratex, drcení a třídění kamene v I. etapě prováděla výhradně společnost Berdych. Prvotní návrh, za kolik budou nakupovat kámen od LSL, svědek vypracoval společně s L. [redacted] T. [redacted], udělali si tehdy rozbor a promítli do ceny kamene i úkony spojené s jeho zpracováním. Vycházeli z tržních cen za dopravu, cen za třídění a drcení, cen za lidskou práci, obchodní marži a vodorovná přemístění, takto jim vyšla cena asi 42 Kč za tunu. Cenu kameniva stanovil jako přípravář, přičemž měl samozřejmě za úkol sehnat co nejlevnější zdroj s co nejmenším dopadem na životní prostředí. Ohledně případného přebytku kamene z I. etapy se svědek vyjádřil, že podle něj tento nebyl použit do II. etapy, protože tu řídil již sám a tehdy žádný kámen už neměl k dispozici. K II. etapě uvedl, že pokud kámen, který odstřelili, předtrtili a přetřídili, nebyl vhodný do stavby, převáželi ho vlastními vozidly na lesní cesty v oboře. Smlouvy na odkup kamene se týkaly surového kamene po odstřelu, z části ale i předdrceného kamene.
6. *Svědék P. [redacted] V. [redacted]*, stavbyvedoucí společnosti Energie, uvedl, že v I. etapě byl na stavbě podřízeným L. [redacted] T. [redacted] a měl na starost kontrolu prováděných prací, kdy se rozšiřovala a upravovala cesta na břehu přehrady. Původní rozsah zakázky v první etapě spočíval ve zpevnění 5 km kolem přehrady, v průběhu prací se ale předmět díla rozšířil, když se upravila další část cesty. Nacházela se tam tři havarijní místa, která se sesypávala, a opravovala se proto betonovými prefabrikáty. V rámci I. etapy se také rozšiřovala cesta, protože byla pro jejich nákladní vozidla neprůjezdná. Evidenci odtěženého kameniva si vedl stělmistr, kámen byl těžen i v lomu a po odstřelu byl použit na zpevnění komunikací a svahů. Na úpravu komunikací byla používána i hrubší vrstva šterku získaného právě z odstřelu, tento materiál se ukládal na hromady a odtud byl dopravován do drtičky, která zpracovávala frakce 0/32 a 0/63, o použití zbylého materiálu potom rozhodoval L. [redacted] T. [redacted]. Je mu známo, že společnost Energie nakupovala kámen od LSL, ale bližší okolnosti prodeje nezná. Vyúčtování prací prováděl L. [redacted] T. [redacted] společně s Ing. M. [redacted] V. [redacted]. V době I. etapy se zpevňovaly asi tři nebo čtyři lesní cesty, jednalo se o kilometrový úsek pro příjezd drtičky, dále se upravoval úsek dlouhý asi 0,5 km od hlavní brány LSL a dále ke středu této lesní cesty úsek asi 300 m, tyto práce domlouvali také L. [redacted] T. [redacted] s Ing. V. [redacted]. Ještě před navážkou proběhla prohlídka úseku lesní cesty a rozhodlo se o postupu

zpevnění, které probíhalo tak, že nejprve se vytvořil podklad z hrubšího kamene a poté následovala pokládka z drobnějšího kamene, tyto rozhrnoval bagr společnosti Energie. Podle svědka mohlo být na cesty odvezeno cca 20-30 nákladních vozidel kameniva, jedno pojme cca 8-10 tun kamene. Druhé etapy stavby se již neúčastnil, také nijak neevidoval, jaké množství materiálu bylo rozdrveno, stanovení ceny kameniva šlo naprosto mimo něj. Neví o tom, že by si společnost Energie ponechala nějaký kámen, který by při vlastní stavbě nevyužila. Je možné, že po ukončení první etapy nějaké kamenivo mohlo zůstat, ale on neví, o jaké množství se mohlo jednat, přímo s obžalovaným v průběhu prací vůbec nejednal.

7. *Svědka V. B.*, jednatel a spoluvlastník společnosti Berdych, se vyjádřil k její činnosti prováděné na základě smluvního ujednání se společností Energie v období od 2015 do 2017 v Lánské oboře, kdy konkrétně šlo o úpravu kameniva mobilní drtičkou a třídičkou. Za společnost Energie s ním jednal L. T. Předmětem smlouvy bylo drcení a třídění kamene, zajištění nakládky kameniva na drtičku a přeponování hotového kameniva na místa k tomu určená. Jeho zaměstnanci obsluhovali nakladač, pásové rypadlo a kontrolovali drtičku, na místě je úkoloval právě L. T., který také určil, jaký materiál a na jaké frakce má být nadrcen a přetříděn. Materiál určený ke zpracování dodávala na místo společnost Energie, tento materiál pak jeho zaměstnanci naložili na linku a po jeho zpracování se na výstupu vážil, zvážené položky se sčítaly a tím se zjišťovalo celkové množství zpracovaného kameniva za den. Množství kameniva, které v Lánské oboře takto zpracovali, následně společností Energie vyúčtovali, celkové množství nadrceného a přetříděného materiálu tak přesně odpovídá provedené fakturaci. Rozsah drceného materiálu o objemu 41 360 tun určil objednatel prací. Samotná technologická linka obsahuje pásovou váhu, která zaznamenává množství zpracovaného kameniva, a ta je určující a odsouhlasuje se na místě s objednavatelem, Na drtícím zařízení je denní počítadlo a celkové počítadlo, denní počítadlo se dá kdykoli vynulovat a znovu nastavit. Pro investora je směrodatný počáteční stav a konečný stav celkového počítadla, evidence upraveného kamene neobsahovala údaj o tom, jaké frakce byly zpracovány. Zpracované kamenivo bylo povětšinou jejich kolovým nakladačem deponováno v blízkosti výrobní linky a pouze zlomek z tohoto množství byl hned nakládán na nákladní vozy společnosti Energie. Pro něho nebylo vůbec podstatné, odkud materiál, který investor dovážel, pocházel. S obžalovaným nikdy nejednal, ani se s ním během akce nesetkal. Přehled o množství zpracovaného kameniva měl konkrétně předák P. D., který stroj obsluhoval. Vlastní fakturace se provede na základě oboustranně odsouhlasených protokolů. Denní kapacita drtícího stroje je v ideálních podmínkách 80 – 150 tun.
8. *Svědka P. L.*, zaměstnanec společnosti Berdych, uvedl, že od podzimu 2015 společnost prováděla v Lánské oboře drcení a třídění kamene pro společnost Energie. Na místě prací je za společnost Energie úkoloval L. T., který rovněž rozhodoval, jaký materiál mají drtit a na jaké frakce jej dále třídít. Drcení prováděli na místě, kterému říkali lom. Nejprve zpracovali nějaký materiál z cest, poté byl společností Energie proveden odstřel v lomu a oni tento materiál na místě drtili a třídili. Vyráběly se většinou frakce 0/32, 32/63 a rozměr větší než 63. Materiál, který se takto zpracoval, přemístili na hromady, teprve poté si jej pracovníci společnosti Energie odvezli na místa dle jejich potřeby. K množství kamene, který byl nadrcen a přetříděn, sdělil, že je to samozřejmě množství, které bylo následně vyfakturováno. Drtící a třídící linku obsluhoval osobně on sám. Jednou byl přítomen odstřelu v lomu, kde odtěžený kámen drtil a třídil. Veškerý materiál, který zpracoval, se vážil v nakladači, takže měl přesný přehled, kolik kamene toho dne zpracoval. Může vyloučit, že by kromě společnosti Berdych třídil a drtil kámen v Lánské oboře ještě jiný subjekt. Denně zpracovali tak 600 – 1 000 tun materiálu, někdy ale jenom 300 tun.
9. *Svědka Ing. M. T.*, technický dozor investora na stavbě v Lánech v I. i II. etapě, uvedl, že kontroloval postup prací na stavbě, aby tento byl v souladu s projektem, a dále kvalitu a rozsah prováděných prací. Záměr rozšířit obslužnou komunikaci byl projednán na odborné komisi, souhlasili s tím i zástupci CHKO a Povodí Vltavy, technický dozor investora k tomu rovněž dal

souhlasné stanovisko, cesta tam byla totiž úzká na průjezd těžké techniky. Měl k dispozici dodací listy stavebních materiálů, výkaz činností ve stavebním deníku a výkazy spotřebovaného kameniva ve formě seznamu vozidel s údajným objemem, který na stavbě použili. Nekontroloval proces těžby, třídění a drcení kamene, zajímalo ho pouze množství materiálu, který vstupoval do vlastní stavby. Trhací práce byly prováděny především v nově otevřeném lomu a ve svazích u obslužné komunikace. K výkazu předrceného kameniva uvedl, že tento podepsal osobně, čímž odsouhlasil, že toto množství kamene bylo zhotovitelem řádně vykázáno, také podepisoval zjišťovací protokoly, které sloužily jako podklad pro následnou fakturaci. Na některém z kontrolních dnů byla řešena otázka, za jakou cenu by měla LSL prodávat kámen zhotoviteli prací, z té diskuse vyplynulo, že nejjednodušší bude stanovit cenu podle ceny kameniva z nejbližšího lomu a odpočítat od této ceny základní manipulace s kamenem. Nabídl se sám, že návrh posouzení ceny kamene vyhotoví v rámci činnosti technického dozoru investora. K závěrečné zprávě z června 2020 vypracované společností GEOtest uvedl, že na základě ústního požadavku obžalovaného tomuto zprostředkoval kontakt na její pracovníky, byl také přítomen diskusi, jakým způsobem po technické stránce zpětně určit vrstvu kameniva použitého na opravu jednotlivých cest. Podle původního záměru měla manipulace s materiálem v inkriminovaných úsecích probíhat tak, že hlavní penzum materiálu mělo být svezeno k nádrži a tam na překladišti přeloženo na menší vozidla, avšak takovýto záměr se ukázal jako neproveditelný či těžce proveditelný, takže došlo k dohodě, že komunikace se ještě rozšíří a zpevní, aby se po ní mohly pohybovat i těžší stavební stroje. Původně se uvažovalo, že veškerý materiál charakteru zásypu a zpevnění měl být dovážen z externího lomu, ale v rámci dohod a odsouhlasení příslušných orgánů se podařilo otevřít původní lom v oboře s tím, že bude použit kámen místní, záležitost těžby v lomu nebyla předmětem stavby, byla to dodávka jednoho z možných materiálů, který měl být v rámci stavby použit. Bylo dohodnuto, že kvantitativní přísun materiálu bude kontrolován měsíčním výkazem označením vozidel a tonáže, které v tom daném období na stavbu stavební kámen dodají. Soupis prací a soupis materiálu sloužily jako podklad pro fakturaci. Otázkou bylo stanovení ceny, za kterou by se prodával zhotoviteli, on přišel s návrhem, že se vezme ceník nejbližšího externího lomu a od tamní ceny se odečtou náklady spojené s jeho manipulací, přičemž vycházel z ceny z lomu v obci Sýkořice, který se nachází nejbližší. Nebyl nijak ovlivněn tím, že by dostal již dopředu zadání, v jaké částce se má cena spilitu pohybovat. Měsíční výkazy množství materiálu naloženého na jednotlivých vozidlech mu dodávala společnost Energie. Neví o tom, že by byl odtěžený a předrcený kámen použit ještě pro jiné účely než na stavbě, kde prováděl technický dozor investora, nemá také tušení, jak bylo naloženo s přebývajícím množstvím kameniva o objemu 12 377 tun, také neví, že by tam takový přebytek vznikl.

10. *Svědka Ing. J. P. lesní LSL, uvedl, že při provádění prací na stavbě v Lánech těžká nákladní vozidla porušila povrch lesních cest, např. zde vznikaly hluboké vyjeté koleje naplněné vodou, což si musela společnost Energie na své náklady opravit. V létě 2020 doprovázel dva pracovníky GEOtestu v oboře a společně navštěvovali místa úseků lesních cest označená na mapce, cesty byly vysypány hrubým kamenem a cesty užší pro lesní techniku byly vysypány vespod hrubým kamenem a zasypány drobnější frakcí. Před úpravami byly tyto lesní cesty v různém stavu - od nezpevněného povrchu, hliněné lesní cesty až po historickou kamennou cestu a nedalo se po nich jezdit. Podle svědka byl na tyto cesty navážen kámen z lomu z obory, to mu říkali ti, kteří tento kámen přiváželi. Svědek dále uvedl, že na poradě si sami určili, které úseky by bylo vhodné opravit. S L. T. z Energie si ujasnili, jak budou tyto úseky upraveny, většinou se zde prováděla drenáž pod cestou pro odvod vody, upravit se příkop a zpevnit se cesta kamenem. Většinou zde prováděly úpravy za užití bagrů, které strhávaly terénní nerovnosti, dále se svrhl kámen, který byl pak bagrem rozhrnut a následně válcem uválcován, tato zařízení byla v majetku společnosti Energie a obsluhovali ho pracovníci této společnosti. Je mu známo, že v lomu je ještě nyní nějaká hromada nezpracovaného kamene. Opravovaly se i cesty mimo oboru, ale u toho již přítomen nebyl.*

11. *Svědék Ing. D. V.* uvedl u hlavního líčení, že jeho úkolem dle zakázky LSL bylo zpracování projektové dokumentace k sanaci břehových částí nad příjezdovou či obslužnou komunikací nebo obslužnou komunikací kolem vodní nádrže Klíčava. Na základě této dokumentace měla být prováděna sanace břehových částí komunikace a souvisejících partií s využitím trhacích prací malého rozsahu. Příjezdová komunikace byla v dost špatném stavu, což byl také důvod, proč práce měly být provedeny. Kolik se použije během prací materiálu, nevěděl, bylo nutno pomocí trhacích prací upravit kus svahu, aby komunikace byla natolik široká, aby byla schopná zajišťovat obslužnost jak správcům vodní i pracovníkům LSL. Bylo požadováno, aby kámen, který se získá pomocí zemních nebo trhacích prací podél pobřeží obslužné komunikace, byl použit zpětně na zpevnění svahů a to v celé délce komunikace. Není mu známo, jestli tento kámen stačil na zpevnění komunikace v celém rozsahu, předpokládalo se, že pokud by tento kámen nestačil, tak se určitě bude používat i kámen z lomu. Měl plnou moc od LSL, na základě které se účastnil jednání v rámci územního řízení. Aby mohl být kámen těžen v lomu, tak by muselo být získáno samozřejmě územní rozhodnutí přímo na celou plochu toho lomu a následně povolení Báňského úřadu v Praze. Povolení na trhací práce malého rozsahu je rozhodnutí vydané ve správním řízení, kdy není vyžadováno ani nemusí být doloženo povolení k těžbě od báňského úřadu. Trhací práce malého rozsahu jsou používány pro zemní práce apod., kdy primárně není účelem natěžit velký objem suroviny, ale upravit svahy, břehy atd. tak, aby tam mohly být následně realizovány práce dle projektové dokumentace. Neví již přesně, kdo na schůzce zainteresovaných osob v oboře navrhl zpracování kamene vzniklého trhacími pracemi pro potřeby stavby, jemu to ale přišlo jako naprosto logický krok, aby se materiál nemusel dovážet z míst mimo Lánskou oboru, tudíž se s tím ztotožnil. Už na té schůzce se řešilo, zda bude možné těžbu v historickém lomu obnovit, ovšem potom nedošlo ke změně územního plánu, odbor životního prostředí, nevydal souhlas s tím, aby těžba v lomu byla obnovena v celém rozsahu. Obžalovanému tehdy nevysvětloval odborné termíny jako např. trhací práce malého rozsahu či hornická činnost.
12. *Svědék Š. S.*, který byl vyslechnut u hlavního líčení na návrh obhajoby, uvedl, že je zaměstnancem lesní zprávy od roku 1994 a má na starosti středisko myslivosti na Lánech. Je mu známo, že nějaké práce zde probíhaly od roku 2015, nevěděl, že by se z obory vyváželo nějaké kamenivo. Technický stav obslužné cesty kolem přehrady byl velmi špatný, byly zde každoročně problémy, každý přívalový déšť vždy zasypal cestu kolem nádrže a nedalo se tam ani projet autem. Když se provedly práce na úpravě svahu, tak se proto komunikace zároveň ještě rozšířila. Co se týče opravy lesních cest, po celé oboře jsou cesty nezpevněné, když se otevřel lom, tak se opravovaly i tyto cesty.
13. *Svědék Ing. P. K.*, zpracovatel závěrečné zprávy z června 2020, uvedl, že se o této zakázce dozvěděl od kolegy Ing. M. P. Po zběžné prohlídce zájmového území a na základě předaného mapového podkladu, kde byly ze strany objednatele prací označeny zájmové úseky lesních cest, byla vypracována cenová nabídka. Z důvodu, že nebyl původní stav před navázkou ze strany objednatele zaměřen, rozhodl se tým ve složení Ing. M. P. (geodet), svědek a M. H. (geolog), že budou nejprve provedeny geodetické práce a současně budou prováděny vrty pro určení mocnosti navážky. Tomuto předcházela rekognoskace terénu, kdy jim obžalovaný první den označil úseky lesních cest, kde měla být podle jeho slov provedena navážka kamene za účelem zpevnění povrchu těchto cest, včetně dvou deponií s volně uloženým kamenem. Svědek mapu oskenoval a upravil digitálně zaměřené úseky, které byly většinou shodné s původně označenými úseky předané mapy. Když přijeli do Lánské obory, obžalovaný jim označil většinu míst zájmových úseků lesních cest, poté zahájili geodetická zaměření a vrtné práce. Druhý týden jim ukazovali hajní z LSL další místa, na kterých pokračovali v průzkumu, rozmístění vrtů řešili jeho kolegové. Poté svědek obdržel od M. H. údaj o mocnosti navezeného materiálu a společně s geodetickým zaměřením vytvořil modely kubatur navezeného kameniva. V rámci zpracování této závěrečné zprávy svědek samozřejmě nezkoumal, odkud navezený kámen pocházel, jeho úkolem bylo odhadnout, kolik tam bylo materiálu navezeno, šlo

tedy vlastně o jakýsi zpětný odhad. Ideální by bylo, pokud by byl zaměřen původní stav před započítáním navážení a pak provedeno další zaměření po zhotovení díla. Rozsah zakázky byl daný objednatelem, takže část prostor jim označil obžalovaný, část někteří z hajných z obory. Jelikož se odhad prováděl zpětně, lze počítat s nepřesností do 10%. Cesty, které zaměřovali, byly v celé rozloze obory, převážně v lese.

14. Svědek M. H., samostatný geolog společnosti GEOTest se vyjádřil ke stejným skutečnostem, když uvedl, že měl vést geodetické práce na cestách uvnitř Lánské obory, šlo o průzkum, na základě kterého měli určit kubaturu navezeného kameniva do těchto lesních cest. Provedlo se to ve dvou etapách, jedna byla geologická, kdy měli určit hloubku navezeného kameniva v určitých bodech, druhá byla geodetická, kdy měli změřit plochu navezeného kameniva a vypočítat kubaturu. Provedli rekognoskaci terénu, obdrželi seznam cest, na které mělo být navezeno kamenivo, spolupracovali s lesáky z lesní správy, kteří jim ukázali, kde byla zavezena cesta, potom museli zhodnotit reliéf původního terénu, do kterého se materiál zavážel, aby mohli určit, kde je třeba rozmístit sondy. Každý vrt byl zdokumentován v rámci fotodokumentace a v rámci popisu vrtu, byl porovnáván navezený materiál, zda souhlasí přibližně s materiálem, který měli hledat (spilit), aby nedošlo k tomu, že by ho případně zaměnili za jinou horninu. Tento byl porovnán pouze makroskopicky, tzn. vlastně „okohledně“, kdy porovnali, jestli se jedná přibližně o stejný spilit dle barvy či struktury, ovšem neprováděli již výbrusy, neboť by to bylo finančně velmi náročné. Podle svědka referenční vzorek z lomu odpovídal zkoumanému kamenivu na cestách, neboť struktura úlomků kameniva, které se nacházeli jako výplň v lesních cestách, byla shodná se vzorky, které odebrali z lomu, úlomky v lesních cestách byly také ostrohranné. Původní stav cest však nebyl zaměřen, tudíž nelze určit, kdy přesně byla starší navážka provedena.
15. Ing. Jiří Ružička, CSc., znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, MOV ložisek nerostných surovin, se vyjádřil ve znaleckém posudku a u hlavního líčení k odbornému stanovení ceny horniny spilit. Vycházel z toho, že pokud byl při drcení použit pouze mobilní drtič, nikoliv drtící linka, zpracovaný materiál byl relativně obvyčejný, nešlo o nějaké speciální drtě, které určeny např. pro asfaltování. V prostoru kamenolomu u vtoku Lánského potoka do vodní nádrže Klíčava se nachází kámen kvality spilitovaný bazalt („spilit“), přičemž minimální hodnota tohoto druhu kamene v případě nejlevnější frakce v roce 2015 dosahovala nejméně částky 125 Kč za tunu a v roce 2016 dosahovala nejméně 130 Kč za tunu. Pokud jde o cenu spilitu v nejbližším lomu Sýkořice je tato nižší v porovnání s ostatními lokalitami, jelikož se nachází relativně daleko od jakéhokoli okresního města, takže v takovém případě musí výrobce jít s cenami níž, jelikož jsou potom vyšší náklady na dopravu materiálu. Nejprimitivnější kámen, což je ten, který se odstrelí a odpadne od stěny bez další úpravy, se prodává za ceny 300 – 400 Kč za tunu, což je dokonce vyšší cena než cena drtí, to je ovšem z toho důvodu, aby ostatní výrobci nenakupovali takovýto polotovár a nevyráběli z toho drtě a nebohatli na nich. Výkazy od společnosti, která prováděla vlastní odstřel, k dispozici znalec neměl.
16. Ze závěru znaleckého posudku Ing. Jany Pekařské, znalkyně z oboru geodezie a kartografie, odvětví geodezie a kartografie, která měl vyhodnotit skutečný stav objektu lomu u vtoku Lánského potoka do Klíčavské přehrady v době před těžbou v roce 2015, a to pomocí fotogrametrické metody, a následně provést jeho porovnání se stavem z června 2017 a dále porovnat stav z měsíce června 2017 se stavem z roku 2019, soud zjistil, že v době od 2.7.2015 do 13.7.2017 bylo z objektu tzv. historického lomu u vtoku Lánského potoka do vodní nádrže Klíčavy, odtěženo celkem 11 229 m³ kamene, v období od 13.7.2017 do 8.4.2019 bylo z objektu předmětného lomu odtěženo dalších 10 437 m³ kamene.
17. Ze smlouvy na zhotovení díla: „Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků, včetně opětovného zalesnění“ na základě projektové dokumentace VPÚ DECO PRAHA, a.s., soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena dne 25.8.2015 mezi objednatelem LSL, zastoupenou obžalovaným, a společností Energie, jakožto dodavatelem. Místem provádění díla

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková

byla Lánská obora v areálu LSL, plánované období těchto úprav mělo proběhnout v období od srpna 2015 do 30.11.2016. Výběru dodavatele (společnost Energie) předcházelo jednací řízení bez uveřejnění dle § 27 odstavec 7 písmeno a) zákona č.137/2016 Sb., o veřejných zakázkách, které bylo iniciované výzvou k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění adresovanou dne 6.10.2015 společnosti Energie. V protokolu z jednání o výběru dodavatele ze dne 14.10.2015 je uvedeno, že nabídka společnosti Energie v celkové výši 13 168 468,49 Kč bez DPH je přijatelná, zde projednané podmínky budou zakotveny v dodatku č.1 ke smlouvě o dílo.

18. Z dodatku smlouvy o dílo ze dne 25.8.2015 (dále jen „dodatek č.1“) bylo zjištěno, že tento obžalovaný uzavřel a podepsal za LSL, tedy objednatele, se společností Energie, jako zhotovitelem, na základě něhož se společnost zavázala pro objednatele provést dodatečné stavební práce, které vznikly v souvislosti s rozšířením cesty podél vodní nádrže a které spočívaly v plánovaném rozsahu prací: nakládání a odvoz rozpojené zeminy v množství 23 500 m³ (za částku 5 059 080 Kč), trhací práce na lesní cestě v množství 23 500 m³ (za částku 4 039 978 Kč), drcení kamene s dopravou do 100 m a naložením v množství 41 360 tun (za částku 2 951 880 Kč).
19. Z kupní smlouvy ze dne 14.10.2015, kterou uzavřel obžalovaný za LSL se společností Energie, zastoupenou vedoucím oddělení MTZ, Ing. J. [REDAKCE] R. [REDAKCE], bylo zjištěno, že v níž bylo sjednáno, že LSL prodá společnosti Energie předrcené kamenivo vzniklé z rozšíření obslužné komunikace na levém břehu přehrady Klíčava, s předpokládaným množstvím prodaného předrceného kameniva stanoveným na 9 000 m³ (z kupní smlouvy a následných faktur je zřejmé, že byl použit přepočít, že 1 m³ = 2 tuny) za dohodnutou kupní cenu 100 Kč/m³ bez DPH. Kupující se v této smlouvě zavázal vždy do 2. pracovního dne v měsíci předložit prodávajícímu evidenci odebraného množství kameniva za předchozí kalendářní měsíc. Prodávající byl oprávněn vystavit na základě předložené evidence fakturu za odebrané kamenivo za předchozí kalendářní měsíc, kupující měl kamenivo nakládat sám do vlastních nákladních vozidel typu Tatra 815 bez přívěsu (1 vozidlo = 6 m³). Na základě této kupní smlouvy prodala LSL společnosti Energie na základě faktury č. 602150552, vystavené dne 1.12.2015 celkem 9 000 tun předrceného kameniva za finanční částku 450 000 Kč bez DPH a dále na základě faktury č. 602150567, vystavené dne 16.12.2015, celkem 9 000 tun předrceného kameniva za finanční částku 450 000 Kč bez DPH. Toto kamenivo bylo prodáno a sjednaná cena byla ze strany společnosti Energie uhrazena, jak vyplývá z výpisu účtu č. [REDAKCE], majitele LSL, vedeného u Komerční banky a.s., faktura č. 602150552 ze dne 1.12.2015 byla uhrazena dne 28.12.2015 a faktura č. 602150567 ze dne 16.12.2015 byla uhrazena dne 6.1.2016, tedy po podpisu smlouvy o prodeji kameniva ze dne 14.10.2015, v období od 28.12.2015 do 6.1.2016 LSL prodala společnosti Energie celkem 18 000 tun předrceného kameniva za celkovou částku 900 000 Kč bez DPH, při fakturaci jednotkové ceny 50 Kč/t. Krátce po uzavření dodatku č. 1 a kupní smlouvy, a to již dne 16.10.2015, uzavřela společnost Energie, zastoupená obchodním ředitelem Ing. F. [REDAKCE] K. [REDAKCE], jako objednatelem, smlouvu o dílo se společností Piratex Trading, s.r.o., jako zhotovitelem, zastoupenou ve věcech technických a realizačních M. [REDAKCE] K. [REDAKCE], ve které se zhotovitel zavázal, že v období od 15.10.2015 do 15.12.2015 provede kompletní trhací práce, skalní výlomy umožňující výstavbu ochranných opěrných zdí v úseku staničení 0,0 km až 4,8 km, dle potřeb objednatele na stavbě „Lánská obora – zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků, včetně opětovného zalesnění“. Zhotovitel měl dle smlouvy zahájit práce dne 15. 10. 2015 a dílo dokončit a předat objednateli do 15. 12. 2015. Celková cena za zhotovení díla byla sjednána pro rozsah 23 500 m³ rozpojené horniny, tj. pro identické množství, které mělo být rozpojeno na základě dodatku č. 1. Společnost Piratex ve sledovaném období vystavila společnosti Energie dvě faktury, a to fakturu č. 3112015 ze dne 30.11.2015 na částku 2 406 448 Kč s DPH, za rozpojení horniny za pomocí trhacích prací – objem rozpojené horniny v měsíci listopad je 12 403 m³ a fakturu č. 3122015 ze dne 16.12.2015 na částku 2 140 732 Kč s DPH. Nedílnou součástí smlouvy je oceněný soupis prací a dodávek, přičemž vyúčtované položky uvedené v oceněném soupise prací a dodávek se shodují s položkami

fakturovanými společnostmi Energie za provedené práce v rámci I. etapy, přičemž na základě vyúčtování byly kompletně proplaceny práce a dodávky související s realizací I. etapy zabezpečení svahů, včetně položek obsahujících platby za materiál – kámen a kamenivo různých frakcí.

20. *Ze smlouvy o poskytování služeb č. S140500-03/2015 ze dne 16. 10. 2015* zjistil soud, že mezi společností Energie, zastoupenou obchodním ředitelem Ing. F. [REDACTED] K. [REDACTED], a společností Berdych, zastoupenou jednatelem V. [REDACTED] B. [REDACTED], byla tato uzavřena dne 23.11.2015. Předmětem smlouvy je provádění prací, spočívající v drčení a třídění lomového kamene, vzniklého trhacími pracemi s maximální vstupní kusovitostí do 0,7m na frakci 0/16, 0/32, 32/63 a 63/125 mm, prostřednictvím mobilní drtící a třídící jednotky, vč. nakládání materiálu do drtičky/třídíčky čelním kolovým nakladačem a násypu předrceného materiálu v místě, max. ve vzdálenosti do 100 m od drtícího zařízení na stavbě „Lánská obora - zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu tří havarijních úseků“. Doba plnění byla stanovena od 9.11.2015 do 30.6.2015. Celkové předpokládané množství nadrceného materiálu je ve smlouvě stanoveno na 41 360 tun, za cenu 65 Kč/t bez DPH. Jednalo se tedy o stejné množství přetříděného kameniva, jako bylo sjednáno v dodatku č. 1. Pro případ překročení předpokládaného množství drčeného materiálu bylo sjednáno, že smluvními stranami bude uzavřen příslušný dodatek ke smlouvě. Tento dodatek byl mezi spol. Berdych a Energie následně skutečně sjednán, a to dne 29. 8. 2016, když se smluvní strany domluvily na navýšení celkově předpokládaného množství na 48 360 tun a posunutí doby plnění do 30. 9. 2016. Cena za služby dle tohoto dodatku byla přepočtena za zvýšený objem kameniva k drčení o 7 000 tun (tedy součet původně odhadovaného množství 41 360 tun a 7 000 tun činí celkové množství drčeného kamene ve výši 48 360 tun sjednaného dodatkem č. 1).
21. *Z níže uvedených faktur vystavených společností Berdych* bylo zjištěno, že tato na základě uzavřené smlouvy účtovala společnosti Energie za provedení drčení a třídění lomového kamene na základě faktury č. 1020150301 ze dne ze dne 30.11.2015 za provedení prací v objemu 9 769 tun finanční částku ve výši 489 660 Kč, faktury č. 1020150324 ze dne 18.12.2015 za provedení prací v objemu 3 623 tun finanční částku ve výši 188 170 Kč, faktury č. 1020160052 ze dne 14.3.2016 za provedení prací v objemu 7 153 tun finanční částku ve výši 420 197 Kč, faktury č. 1020160078 ze dne 15.4.2016 za provedení prací v objemu 8 567 tun finanční částku ve výši 467 667 Kč, faktury č.1020160096 ze dne 4.5.2016 za provedení prací v objemu 11 395 tun finanční částku ve výši 678 129 Kč, faktury č.10201601178 ze dne 25.7.2016 za provedení prací v objemu 6 230 tun finanční částku ve výši 404 950 Kč, faktury č.1020160261 ze dne 30.9.2016 za provedení prací v objemu 7 000 tun finanční částku ve výši 455 000 Kč. Z takto vykázané fakturace je tedy patrné, že ve sjednaném období (tj. do 30. 6. 2016) společnost Berdych skutečně provedla předrcení a přetřídění kameniva, a to v celkovém množství 40 507 tun za celkovou částku 2 243 823 Kč bez DPH za jednotkovou cenu 65 Kč/t bez DPH. Nejpozději ke dni 25. 7. 2016 bylo provedeno drčení a přetřídění kameniva v celkovém objemu 46 737 tun za celkovou částku ve výši 2 648 773 Kč, tedy za jednotkovou cenu 65 Kč/t. Ze zajištěných listinných důkazů je rovněž patrné, že ve sjednaném období od 14. 10. 2015 do 30. 6. 2016 bylo v údolí vodní nádrže Klíčava pro příspěvkovou organizaci LSL vyrobeno pouze kamenivo, které vyrobila společnost Berdych na základě smlouvy se společností Energie, jiné kamenivo nebylo v předmetné době na předmetném místě pro příspěvkovou organizaci LSL vyrobeno. V období do 30.9.2016 v rámci I. etapy projektu zabezpečení svahů Klíčavy bylo provedeno nadrcení a přetřídění kameniva různých frakcí v celkovém objemu 53 737 tun.
22. *Ze soupisů uskutečněných prací, zjišťovacích protokolů a fakturací zajištěných od společnosti Energie* bylo zjištěno, že tato vyúčtovala na vrub příspěvkové organizace LSL práce provedené na základě dodatku č. 1 (viz. zjišťovací protokoly + příslušné faktury), konkrétně se jednalo o zemní práce, nakládání a odvoz rozpojené zeminy s dopravou do 100 m v objemu 17 625 m³ za finanční částku ve výši 3 794 310 Kč, účtované na základě faktury č. 8171, vystavené dne 4.11.2015 a uhrazené dne 20.11.2015, trhací práce v objemu 17 506,7 m³ za finanční částku ve výši

3 009 646,44 Kč, drčení s dopravou do 100 m v objemu 30 000 tun za finanční částku ve výši 2 115 000 Kč, za zemní práce, nakládání a odvoz rozpojené zeminy v objemu 5 875 m³ za finanční částku ve výši 1 264 770 Kč, účtované na základě faktury č. 8226 vystavené dne 11.12.2015 a uhrazené dne 23.12.2015, trhací práce v objemu 5 993,3 m³ za finanční částku ve výši 1 030 332,05 Kč, drčení s dopravou do 100 m v celkovém objemu 9 310 tun za finanční částku ve výši 656 355 Kč, účtované na základě faktury č. 8291 vystavené dne 15.12.2015 a uhrazené dne 23.12.2015, drčení s dopravou do 100 m v objemu 2 050 tun za finanční částku ve výši 144 525 Kč účtované na základě faktury č. 8381, vystavené dne 4.3.2016 a uhrazené dne 22.3.2016. Tyto práce byly ze strany společnosti Energie provedeny, a příspěvková organizace LSL za provedení těchto prací sjednanou cenu zaplatila, jak je uvedeno níže. Z výpisu účtu č. [REDAKCE] majitele společnosti Energie bylo potvrzeno, že výše uvedené práce byly uhrazeny nejpozději dne 22. 3. 2016. Do tohoto data tak byly ze strany LSL, z účtu č. [REDAKCE] majitele LSL uhrazeny ve prospěch účtu společnosti Energie č. [REDAKCE] práce provedené na základě dodatku č. 1 spočívající v drčení, s dopravou do 100 m v celkovém objemu 41 360 tun, finanční částkou 2 915 880 Kč, dále byly uhrazeny trhací práce v celkovém objemu 23 500 m³ finanční částkou 4 039 978,49 Kč a dále byly uhrazeny práce spočívající v dopravě a nakládání rozpojeného materiálu v celkovém objemu 23 500 m³ finanční částkou 5 059 080 Kč. V uvedené době tak LSL za trhací práce (rozpojování kamene) a drčení rozpojeného materiálu uhradila společnosti Energie nejméně 6 955 858,49 Kč. Další prostředky ve výši 5 059 080 Kč LSL uhradila společnosti Energie za nakládání, manipulaci a odvoz takto rozpojeného a zpracovaného kamene.

23. Ze zprávy společnosti Kámen Zbraslav, a.s., bylo zjištěno, že minimální tržní hodnota kameniva druhu spilit v případě nejlevnější frakce v lomu Sýkořice dosahovala v roce 2017 nejméně částky 135 Kč za tunu a v roce 2018 nejméně 140 Kč za tunu.
24. Ze zápisu z kontrolního dne č. 2 ze dne 6.10.2015, který vyhotovil zástupce spol. GEOtest, a.s. Ing. M [REDAKCE] T [REDAKCE], jež prováděl na stavbě technický dozor investora (TDI), vyplývá, že zhotovitel navrhl změnu projektové dokumentace spočívající v rozšíření obslužné komunikace z 2,5 m na 4 m v délce 4,1 km.
25. Z dokumentu nazvaného „Odborné posouzení - stanovení ceny kameniva“, který za společnost GEOtest, a.s. vypracoval s datem 16.11.2015 Ing. M [REDAKCE] T [REDAKCE], bylo zjištěno, že se týká se odborného posouzení - stanovení ceny kameniva, které má být použito pro realizaci zakázky „Lánská obora - zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků včetně opětovného zalesnění“ v souladu s projektem. Při stanovení ceny zpracovatel vycházel z oficiálního ceníku drčeného kameniva z blízkého komerčního lomu Sýkořice, platného od 1.1.2016. Pro výpočet posuzované ceny kameniva pracoval s průměrnou tržní cenou dvou nejlevnějších frakcí 00/32 a 00/63 – drčeného kameniva, kterou stanovil ve výši 147,50 Kč/t. Od této částky pak odečetl náklady, které měly být vynaložené v souvislosti s manipulací a expedicí tohoto drčeného kameniva, za použití URS položky č. 997 00 25 11- vodorovné přemístění suti do 1 km bez naložení v ceně 53,86 Kč/t, dále odečetl náklady spojené s nakládáním na dopravní prostředky, s podrcením a převozem na mezideponie, za použití URS položky 997 00 26 11 v ceně 51,91 Kč/t, v konečné ceně zohlednil 8,27 Kč/t a stanovil cenu prodáváného kameniva na 50 Kč/t.
26. Ze zvěřejšené zprávy vypracované na žádost LSL společností GEOtest, a.s., datované k červnu 2020, jejímiž zpracovateli byli Ing. P [REDAKCE] K [REDAKCE], M [REDAKCE] H [REDAKCE] (oba byli k jejímu obsahu vyslechnuti soudem jako svědci) a Ing. M [REDAKCE] P [REDAKCE], bylo zjištěno, že předmětem této zakázky bylo stanovení kubatury materiálu použitého do opravy lesních cest a souvisejících ploch v oboře Lány a jejím blízkém okolí za období od roku 2015. Ve zprávě se v úvodu píše, že objednatel Ing. M [REDAKCE] B [REDAKCE], případně některým z hajných LSL, bylo vyznačeno celkem 22 úseků cest v celkové délce 13 km, na které byl dle vyjádření objednatele navezen materiál. V příloze této zprávy byly přiloženy mapy a v nich byly označeny zájmové úseky pod čísly 1 až 24. V části hovořící

o geologických poměrech zájmového území je uvedeno, že se jedná o tzv. blovické souvrství svrchního proterozoika, vcelku převažují droby nad prachovci a břidlicemi. Tyto sedimenty jsou protunty tělesy druhu spilit, především v oblasti lomu. Podle zpracovatele vytěžena hornina z lomu představuje materiál použitý do navážky na lesních cestách. Objednatel neměl k dispozici zaměření původního stavu cest před zahájením navážení materiálu. Za tímto účelem zpracovatel zprávy provedl geodetická zaměření jednotlivých úseků označených v mapové situaci předané ze strany objednatele, později také označených v terénu obžalovaným a hajnými z LSL a následně byly provedeny průzkumné vrty za zjištěním skutečné mocnosti navážky. Zjištěná mocnost vrstvy navážky, společně s geodetickým zaměřením, následně sloužila jako podklad pro vytvoření modelu 3D povrchu navážky, ze které pak byla vypočtena pravděpodobná kubatura navážky. Sledovaný materiál navážky byl určen jako spilit, který byl vytěžena v lomu uvnitř Lánské obory a použit na úpravu lesních cest. Provedeným zkoumáním dospěl zpracovatel k závěru, že pro úpravy lesních cest v areálu obory Lány na měřených úsecích bylo použito přibližně 29 500 m³ volně sypaného kameniva, kterým je spilit z lomu v oboře, což odpovídá přibližně objemu 41 932 tun, z čehož kromě materiálu na cestách, činilo 3 368 tun materiálu ve volně uložených zásobách. Za vypracování zprávy bylo Lesní správě účtováno 473 400 Kč. Nutno na tomto místě poznamenat, že tato zpráva se vyjadřuje k celkové kubatuře použitého materiálu na lesní cesty od roku 2015, nikoliv k zájmovému období, ve kterém bylo prokazatelně rozpojeno pouze 23 377 m³ kameniva a získáno tak 53 737 tun předtřídněného kameniva. Nelze rovněž pominout skutečnost, že místa, na nichž mělo být provedeno stanovení kubatury, nebyla před započítáním stavebních prací a úprav zaměřena a měření bylo provedeno ex post a na úsecích, které měl označit i sám obžalovaný.

27. Obhajoba předložila u hlavního líčení jako další důkaz listinu označenou jako *kvalifikovaný odhad* (s datem vyhotovení únor 2022), jehož předmětem byl výpočet množství použitého kamene na jednotlivých úsecích cest a jehož autorem je Ing. J. H. [redacted], autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby. Dle tohoto odhadu se jednalo celkem o 6 143 m³ materiálu o celkové hmotnosti 12 286 tun.
28. *Z dokumentů zjištěných v rámci prohlídky jiných prostor dle § 83a trestního řádu ze dne 21.6.2017* v sídle LSL a dále z dokumentů poskytnutých Obvodním báňským úřadem pro území Hlavního města Prahy a kraje Středočeského (dále OBÚ) bylo zjištěno, že obžalovaný na základě plných mocí ze dne 31.3.2015 a 15.6.2015 opakovaně zmocnil společnost Piratex, v zastoupení M. [redacted] K. [redacted], aby tento jednal za LSL s OBÚ ve věci podání žádosti, vyřízení a převzetí povolení trhacích prací malého rozsahu v Lánské oboře, na základě plné moci ze dne 6.10.2016 obžalovaný zmocnil M. [redacted] K. [redacted], aby tento jednal za LSL ve všech záležitostech týkajících se otevření lomu na těžbu kamene na pozemcích ve správě LSL u vodní nádrže Klíčava a dále jej zmocnil k jednání před úřady státní správy a aby podával písemné návrhy a žádosti v této věci. Jak vyplývá ze závazného příkazu OBÚ ze dne 8.3.2016, M. [redacted] K. [redacted] byl na základě plné moci od společnosti Piratex, jmenován vedoucím trhacích prací na stavbě „Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu tří havarijních úseků km“.
29. *Dle § 88 trestního řádu bylo policií na základě soudních příkazů zadokumentováno několik telefonních hovorů*, z kterých bylo soudem zjištěno, že např. dne 26.11.2015 v 11:47 hodin obžalovaný hovoří s L. [redacted] T. [redacted] o fakturování kameniva odebraného společností Energie, a požaduje, aby vyfakturování prodaného kameniva v celém rozsahu proběhlo v roce 2015, přičemž L. [redacted] T. [redacted] slíbil, že polovinu sumy z celkového množství dá zaplatit v listopadu a druhou polovinu v prosinci. V hovoru ze dne 5.1.2016 od 8:16 hodin a dále v hovoru ze dne 7.1.2016 od 16:12 hodin L. [redacted] T. [redacted] sděluje nejprve podřízenému P. [redacted] V. [redacted] a později i M. [redacted] K. [redacted] že tam musí zůstat a zdůvodňovat, *proč mají tak nízkou cenu šterku, proč jim to (mysleno LSL) nechává za 50 korun, když běžně se ten kámen prodává za 120, za 150 korun*. Dne 22.2.2016 od 8:32 hodin byl zadokumentován hovor, v němž L. [redacted] T. [redacted] říká Ing. M. [redacted] V. [redacted], že jim obžalovaný tím rozšířením umožnil *lepší provádění a bohatě to zaplatil, pracovníci společnosti Energie si*

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková

jezdí, kde chtějí, střílí si v lomu a dělají si tam, co chtějí. V následujícím hovoru ze dne 22.03.2016 od 7:34 hodin L. T. sděluje P. V., že byl účasten jednání se zástupci LSL, s jejich právníkem, s projektantem a dalších osob, kde se projednávaly navýšené finanční prostředky spojené s dodatkem č.1, přičemž sděluje své obavy, že rozšíření té obslužné komunikace smrdí, jakoby průserem, že na něj (zřejmě obžalovaného) skočí, že Energii prodává předtívo. V hovoru dne 19.4.2016 od 11:36 hod. L. T. sděluje Ing. M. V., že kamení nemají zdarma, ale nakupují ho od LSL, protože jim investor zaplatí jeho natěžení, trhací práce, dovezení do lomu a pak zaplatí i drtičku a na to museli vymyslet změnové listy (myslí tím dodatek č.1), kde jim to investor platí, a ještě pak investor platí za to, že se dá to kamenivo do cesty a za prefabrikáty. Takže je buď možnost kamenivo od investora koupit za tyto směšné peníze, nebo si kamenivo odebrat z komerčního lomu za 140 (mysleno cenu 140 Kč/t) a k tomu třikrát tolik zaplatit za dopravu.

30. V případě prostorových odposlechů provedených dle § 158d trestního řádu je třeba zmínit záznam ze dne 26.3.2015, kdy na základě informace M. K. byl obžalovaný obeznámen s obvyklou tržní cenou kamene prodávaného na trhu, v hovoru uvažuje o prodeji vytěženého kamene z Lánské obory v hodnotě 300 Kč za m³. Dne 31.3.2015 obžalovaný na jednání všem přítomným (M. K., Ing. D. V., R. A., pracovníkovi LSL a L. Č., střelmistři) sděluje, že v rámci sanací svahů chce využít vytěžený kámen z lomu, který je v sousedství stavby a takto vytěžený kámen plánuje prodávat firmám, které by realizovaly zakázku na výstavbu zdí. Na tomto jednání zároveň Ing. D. V. přítomné informuje, že těžba nerostu z lomu spadá pod režim horního práva, tedy pod dohled báňského úřadu a vyřízení povolení k těžbě v lomu by trvalo asi dva roky a připustil, že by bylo možné vytěžit omezené množství kamene z lomu pod záminkou havarijního stavu prováděním trhacích prací malého rozsahu.
31. Z písemných materiálů poskytnutých policií *Městským úřadem Nové Strašecí, Odborem výstavby a životního prostředí* vyplývá, že dne 16.6.2015 podala LSL žádost o vydání předběžného povolení dle § 177 zákona č. 183/2006 Sb. na stavbu „Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu tří havarijních úseků“ a na základě této žádosti bylo tímto odborem vydáno dne 18.6.2015 rozhodnutí o předběžném povolení provedení stavby pod č.j. 703/330/15/OV/Kr, kterým byla povolena tato stavba, povolení se týká zejména tří havarijních úseků označených jako objekty SO 01, SO 02 a SO 03 a úpravy lesní cesty v šíři 2,5m (objekt SO 04), podle projektu VPÚ Deco Praha, a.s. se sídlem Podbabská 1014/20, Praha 6 (dále jen „VPÚ Deco“. Zde uvedený rozsah úprav pro objekt SO 04 byl upraven pro prostor od staničení 0,00km do 4,5 km, povolení bylo vydáno pro pozemky v katastru obce Lány č. [redacted], [redacted] a [redacted]. V tomto povolení, a ani v projektu VPÚ Deco, nebyly zmiňovány trhací práce. Dne 30.7.2015 byla ze strany LSL podána nová žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území v územním řízení na akci „Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu 0,7 km – 4,8 km, terénními úpravami s využitím trhacích prací malého rozsahu“, za účelem sanace havarijních úseků a úseků blízkých se havarijnímu stavu, stávající obslužné levobřežní komunikace vodní nádrže Klíčava v Lánské oboře. V žádosti jsou jako pozemky, kterých se měla tato změna týkat, uvedeny pozemky kat.č. [redacted], [redacted] a [redacted] katastru obce Lány. Na základě této žádosti pak příslušný úřad dne 24.9.2015 vydal rozhodnutí o změně využití území pod č.j. 887/328/15/OV/Kr, č.l.2766-2770, pro účely zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu 0,7 km – 4,8 km, terénními úpravami s využitím trhacích prací malého rozsahu na pozemcích v katastru obce Lány č. [redacted], [redacted] a [redacted]. Změnové činnosti měly být provedeny v souladu s grafickou přílohou tohoto rozhodnutí. Grafická příloha, přiložená k poslední uvedenému rozhodnutí, je totožná s nákresy a plánky, jež jsou obsaženy v projektu VPÚ Deco, který pracoval s provedením prací pouze do staničení 4,5 km.
32. *Magistrát města Kladno, Odbor stavebního a životního prostředí*, písemně sdělil na dotaz policejního orgánu, že v době od 1.1.2014 do 6.2.2019 nebyl ze strany LSL požádán o vydání rozhodnutí týkajícího se stavebních činností na pozemcích, které spravuje LSL v katastrálním území Bělč.

33. *Ze sdělení Povodí Vltavy, státního podniku*, vyplynulo, že tento dne 4.5.2020 obdržel od LSL žádost o jmenování zástupce do odborné komise pro přípravu znovuoobnovení těžby kamene na katastrálním území Běleč, na parcele č. [REDACTED], LV č. [REDACTED] pro vlastní potřebu v hranicích původního historického lomu u Klíčavské vodní nádrže, č.l.2276.
34. *OBÚ k věci písemně potvrdil*, že na pozemcích LSL v minulosti nepovolil žádnou hornickou činnost, ani činnost prováděnou hornickým způsobem. V prostoru Lánské obory OBÚ povolil pouze trhací práce malého rozsahu pro akci “ Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu tří havarijních úseků km 0,7 – km 4,8 na pozemcích parc.č. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] vše v k.ú. Lány.“
35. *Ze zprávy Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí*, vyplývá, že vodoprávní úřad nesouhlasil s vymezením nové plochy pro těžbu nerostných surovin na břehu vodárenské nádrže Klíčava, neboť navržená plocha pro těžbu na části pozemku v k.ú. Běleč se nachází v ochranném pásmu vodního zdroje II. stupně na samé hranici ochranného pásma I. stupně, kde je zakázán vjezd vozidel dopravujících náklad, který může způsobit ohrožení nebo zhoršení jakosti povrchových a podzemních vod.
36. *Z listinných materiálů Kanceláře prezidenta republiky* (dále jen KPR), bylo zjištěno, že obžalovaný zahájil dne 2.12.2013 pracovní poměr u LSL jako technickohospodářský pracovník a krátce nato, dne 1.2.2014, byl jmenován vedoucím KPR, Ing. V [REDACTED] M [REDACTED], ředitelem příspěvkové organizace LSL a tuto činnost vykonává doposud.
37. *Ze zřizovací listiny LSL* vydané vedoucím Kanceláře prezidenta republiky pod č.j. 400.023/93 ze dne 1.1.1993, změněné doplňky č.1 ze dne 3.11.1999, č.2 ze dne 23.6.2006, č.3 ze dne 18.4.2013, č.4 ze dne 1.3.2016 a č. 5 ze dne 7.6.2016 bylo zjištěno, že příspěvková organizace LSL byla zřízena KPR dne 1.1.1993 s předmětem činnosti, kromě jiného, zabezpečování služeb spojených s provozováním myslivosti, rybolovu a rekreace pro prezidenta ČR, zabezpečování vodního a lesního hospodářství na svěřeném území, zpracování prvotní suroviny - dřeva, provozování poplatkových lovů zvěře, také na správu a právo hospodaření se svěřeným majetkem a péči o jeho udržování a jeho hospodárné využívání. Předmět činnosti byl dodatky postupně rozšiřován. Ve zřizovací listině je rovněž upraveno, že v čele příspěvkové organizace LSL stojí ředitel, tento je statutárním orgánem. Řediteli je přímo podřízen náměstek ředitele, který ho v době jeho nepřítomnosti zastupuje. Vnitřní organizační strukturu LSL stanoví organizační řád, který vydává ředitel. Vyhodnocení hospodaření LSL jsou prováděny kancléřem. Ředitel LSL je oprávněn vydávat své vlastní řídicí akty v souladu s touto listinou a organizačním řádem. Do správy LSL se převádí právo hospodaření k pozemkům a objektům uvedených v přílohách této zřizovací listiny, včetně správy zájmových pozemků č. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. Lány a pozemků č. [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. Běleč. Z organizačních řádů LSL vydaných dne 25.5.2015, 22.1.2016 a 22.9.2017 je k pozici vedení LSL podobně jako ve zřizovací listině uvedeno, že v čele LSL stojí ředitel, který je statutárním orgánem LSL a který tuto organizaci zastupuje navenek, činí právní úkony, podepisuje právní akty a listiny LSL. Ředitel je odpovědný zřizovateli za plnění úkolů LSL a souvisejících úkolů dle pokynů vedoucího KPR. Vedení LSL je tvořeno ředitelem, vedoucím projektové kanceláře a vedoucím ekonomického útvaru, kteří jsou podřízeni řediteli LSL.
38. *Z veřejné části výpisu katastru nemovitostí* bylo policejním orgánem ověřeno, že k pozemkům kat.č. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. Lány a pozemkům kat. č. [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. Běleč, zapsaných v listu vlastnictví č. [REDACTED] má vlastnické právo Česká republika a právo hospodaření s tímto majetkem státu má LSL.
39. *Dle písemného vyjádření společnosti Energie* byly uskutečněny objednávky ze strany příspěvkové organizace LSL na opravy lesních cest. od 1.6.2016 do 10.5.2018, kdy v této souvislosti společnost Energie tak prováděla práce na úsecích lesních cest v Hyvině, Na Blahu, LU Suchá louka, úsek č.216C. V porovnání s mapou, která byla přílohou Závěrečné zprávy z roku 2020, bylo zjištěno, že tímto způsobem mohly být upraveny zde označené úseky č. 3, 11 a 17. Podle

společnosti Energie byly tyto práce na lesních cestách provedeny z kameniva deponovaného v rámci obory, jehož vlastníkem byla LSL, jednalo se o frakce 0-63. Množství zde použitého kameniva nebylo evidováno, protože toto kamenivo nebylo předmětem dodávky a nebylo jejich společností fakturováno.

40. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 7.5.2021, sp. zn. 26 T 35/2020, bylo zjištěno, že obžalovaní L■■■■ T■■■■ a Ing. M■■■■ B■■■■ byli pravomocně uznáni vinnými zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), c) trestního, kterého se měli dopustit tím, že nejméně v době od října 2015 do dubna 2017 v Lánské oboře, nacházející se v okresech Rakovník a Kladno, v Lánech, Kladně, Praze a na dalších místech obžalovaný coby ředitel Lesní správy Lány, IČ: 000 00 078, se sídlem Lesní 140, Lány, příspěvkové organizace Kanceláře prezidenta republiky, pojal a realizoval záměr v rámci projektu „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava“, jehož zadavatelem byla Lesní správa Lány, upřednostnit před jinými zájemci o zakázku obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., později ve sdružení se spol. Syner, s. r. o., když ještě před vyhlášením nabídkového řízení na zhotovitele projektové dokumentace pro zadávací řízení dopředu rozhodl též o tom, že tuto dokumentaci bude zpracovávat společnost Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., která dne 17. 3. 2016 uzavřela s Lesní správou Lány smlouvu, jejíž podstatou bylo zhotovení projektové dokumentace, jejímž zástupcům, jakož i zástupcům společností Valbek, spol. s r. o., která byla pozdějším subdodavatelem společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., dopředu již dne 3. 2. 2016 umožnil prohlídku míst zamýšlených sanací spojenou s rámcovým zadáním požadovaného úkolu a později jim představil obž. T■■■■ jako osobu Lesní správou Lány pověřenou a nadanou po věcné stránce ovlivňovat projektovou dokumentaci pro zadávací řízení s cílem, aby tak skutečně postupoval, ačkoli obžalovaný T■■■■ byl fakticky zaměstnancem obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., na pozici vedoucího provozu inženýrských staveb, a jednal přitom v jejím zájmu a v rámci její činnosti, obž. T■■■■ pak ve vztahu k zadavateli zakázky Lesní správě Lány i při četných jednáních s představiteli společností Vodohospodářský rozvoj a výstavba, a. s., a Valbek, spol. s r. o., s vědomím a souhlasem obž. B■■■■ konkretizoval místa sanací, aktivně se podílel na určení rozsahu připravované zakázky a konkretizaci způsobu její realizace, na tvorbě předpokládané ceny realizace zakázky, kdy zejména přiměl projektanty ke změně aktuálně jimi navrhované technologie zajištění svahů, zasadil se o to, aby geometrické zaměření dotčených míst pro potřeby projektantů provedla obž. společnost Energie – stavební a báňská, a. s., sám sdělil projektantům objemy některých konkrétních položek pro potřeby vyhotovení projektové dokumentace, a již od 12. 7. 2016 měl k dispozici společností Valbek, spol. s r. o., vypracovaný oceněný rozpočet a soupis prací, k němuž následně projektantům sděloval připomínky za účelem navýšení ceny díla a dotvoření finální podoby soupisu a rozpočtu, a uvedený rozpočet nechal projektanty zaslat přímo do e-mailové schránky jednoho z rozpočtových pracovníků obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., jejíž vrcholní představitel, přinejmenším generální ředitel Ing. Z■■■■ O■■■■ a vedoucí kontrolního oddělení J■■■■ H■■■■, si byli počínání obž. T■■■■ vědomí a podporovali je a nechali z něj obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., těžit; přitom až dne 24. 8. 2016 bylo Lesní správou Lány jako zadavatelem vyhlášeno užší zadávací řízení dle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, na nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, zveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním číslem 638195, v němž nejprve zájemci podali žádosti o účast s doložením splnění kvalifikace, a ti z nich, kteří kvalifikační předpoklady splnili, následně byli zadavatelem vyzváni k podání nabídek, přičemž do kvalifikačních předpokladů byl zahrnut i takový požadavek, který obž. spol. Energie – stavební a báňská, a. s., měla díky referenci Lesní správy Lány automaticky splněn a který byl současně způsobilý značně zúžit okruh konkurentů sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., které dle záměru obž. B■■■■ skutečně vzniklo na základě podpisu společenské smlouvy dne 23. 9. 2016, konkrétně požadavek na doložení realizace

geotechnické stavby, jejíž součástí byly úpravy nebo zajištění svahů, odvodnění a biologická rekultivace, a realizace lesní cesty či jiné pozemní komunikace v délce 5000 metrů, v obou případech v ochranném pásmu vodního zdroje I. stupně dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Následně o tom, že kvalifikační předpoklady po jejich pozdější úpravě zadavatelem na základě podaných námitek splnilo celkem pět zájemců, a to společnosti SWIETELSKY stavební, s. r. o., COLAS CZ, a. s., REKULTIVACE Ústí nad Labem, s. r. o., GARDENLINE, s. r. o., a ESB/SYNER – Lánská obora II., byl obž. T. [redacted] v průběhu zadávacího řízení bezprostředně po otevření obálek s žádostmi o účast informován JUDr. J. [redacted] K. [redacted], zástupkyní advokátní kanceláře jednající za Lesní správu Lány, stejně jako byl ze strany blíže nezjištěné osoby či osob ze sféry Lesní správy Lány informován o podání námitek některými zájemci a o jejich obsahu a tyto informace pak dále předkládal obžalované spol. Energie – stavební a báňská, a. s., načež sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II. podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou ve výši 191.053.708,64 Kč bez DPH, tedy 231.174.987,45 Kč včetně DPH, dne 11. 4. 2017 byla její nabídka vybrána jako nejvhodnější a dne 10. 5. 2017 pak se sdružením ESB/SYNER – Lánská obora II. uzavřela Lesní správa Lány zastoupená obž. B. [redacted] smlouvu o dílo na realizaci zakázky „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, čímž všim obž. B. [redacted] předem určil, který dodavatel bude v zadávacím řízení vybrán, a umožnil jeho zaměstnanci, obž. T. [redacted], podílet se na přípravě projektové dokumentace a stanovení kvalifikačních předpokladů tak, aby vyhovovaly především tomuto dodavateli, tedy sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., a zajistil mu také neveřejné informace o průběhu zadávacího řízení, svým společným jednáním takto obžalovaní záměrně obešli ve prospěch společnosti Energie – stavební a báňská, a. s., a později sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, stanovený postup zadávání veřejných zakázek a popřeli tak smysl zadávacího řízení, které je postaveno na dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, protože obž. T. [redacted] coby osoba jednající v zájmu společnosti Energie – stavební a báňská, a. s., a později sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II., měl na rozdíl od ostatních dodavatelů možnost podílet se na tvorbě projektové dokumentace a měl projektovou dokumentaci včetně cenových souvislostí k dispozici ještě dříve, než bylo zadávací řízení vyhlášeno ve Věstníku veřejných zakázek, a dále měl k dispozici informace ze zadávacího řízení dříve než ostatní dodavatelé, přičemž sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II. jednáním obžalovaných získala neoprávněný prospěch spočívající v možnosti realizovat tuto veřejnou zakázku a z její realizace by vyplynul i prospěch ve formě čistého zisku ve výši nejméně 8.854.920 Kč bez DPH po odečtení daně z příjmu právnických osob, avšak k získání prospěchu v této výši již nedošlo vzhledem k zahájení trestního stíhání na samém počátku realizace stavby a následným změnám ve způsobu její realizace. Tímto rozsudkem byla uznána vinnou zároveň právnická osoba společnost Energie – stavební a báňská, a. s. Obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let, peněžitý trest ve výměře 1 800 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu na dobu čtyř let. Po právní moci tohoto rozhodnutí, kdy odvolací soud dne 24.3.2022 zamítl odvolání obžalovaného, byla dne 26.3.2022 udělena prezidentem republiky Ing. M. [redacted] B. [redacted] milost s účinkem, že se na něho hledí, jakoby nebyl odsouzen.

41. Ze zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, bylo zjištěno, že tato je rozpočtovou organizací, zajišťuje obstarání věcí spojených s výkonem pravomocí prezidenta republiky a s protokolárními povinnostmi a veřejnou činností prezidenta republiky. KPR vykonává právo hospodaření k nemovitému majetku České republiky tvořícímu areál Pražského hradu, k zámku Lány a k dalším nemovitostem. KPR si k doplnění úkolů může zřizovat příspěvkové organizace. Na základě zřizovací listiny mezi LSL a KPR ze dne 1.1.1993, pod č.j: 400 023 zřídila KPR příspěvkovou organizaci LSL, která je samostatnou právnickou osobou a přenesla tak na ni povinnost spravovat majetek vymezený touto listinou.

42. Podle závěrečné argumentace obhajoby nebylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno, že by obžalovaný z titulu své funkce porušil povinnosti a způsobil tak při LSL škodu, jak to tvrdí obžaloba, smlouva mezi LSL a společností Energie byla uzavřena za podmínek, které rozhodně nebyly pro LSL nevýhodné. Obžalovaný měl z titulu své funkce povinnost jednat ohledně majetku, který je mu svěřen, hospodárně a je povinen provádět tu činnost s odbornou péčí podle předpisů LSL a podle příslušných zákonných ustanovení, což také činil, a rozhodně ji žádným způsobem úmyslně nepoškodil a neporušil žádnou ze svých zákonných povinností. Pro posouzení viny obžalovaného není vůbec podstatné, zda tehdejší těžba spilitu v tamním lomu byla legální či nikoli (s čímž soud ostatně souhlasí), což obžaloba neustále řeší, podstatné je to, zda cena kameniva, které bylo prodáno společnosti Energie, byla adekvátní či nikoli. Pokud jde o objem zpracování spilitu, jednalo se o 41 360 tun, ovšem tato hmotnost se počítá v hrubém stavu, tedy jedná se o hmotnost nezpracovaného materiálu, což je ovšem zcela zásadní, např. v dodatku smlouvy je tato položka ve výkazu označena jako drcení stavebního odpadu z demolic ze zdiva, z cihel a z kamene s dopravou do 100 metrů a naložením. V dodatku, ani v žádném jiném dokumentu, se nehovoří o tom, že by se mělo jednat o již zpracovaný kámen, jak dovozuje obžaloba, tedy výsledný produkt. Obhajoba od počátku trestní řízení trvá na tom, že náklady na zpracování 18 000 tun kameniva prodaných LSL společností Energie na základě kupní smlouvy ze dne 14.10.2015 nesla tato společnost sama a tudíž jí nebyly ze strany LSL uhrazeny, neboť toto kamenivo bylo prodáno nad rámec 41 360 tun zpracovaných na základě dodatku. Smlouva sice stanoví, že předmětem prodeje je předrcené kamenivo, ale ze smlouvy samotné nevyplývá, na čí náklady k odtěžení, přepravě a předrcení kameniva došlo. Dle obžalovaného se tak fakticky jednalo o prodej ještě surového kameniva, jak tomu bylo v pozdějších případech, protože náklady na odtěžení, přepravu a předrcení nesla společnost Energie. Během prací došlo ke zpracování značně většího množství zeminy a kamene, než jaké bylo dodatkem zasmluvněno. LSL fakticky zaplatila náklady za zpracování 41 360 tun kameniva, zatímco společnost Energie zaplatila svým dodavatelům Berdych a Piratex za zpracování mnohem většího množství toho materiálu a nesla sama náklady na odtěžení, přepravu a předrcení materiálu, což vyplývá z výkazů, které společnost Berdych předložila v rámci fakturace, a LSL tak zaplatila pouze za zpracování 41 360 tun kameniva. K rozšíření obslužné komunikace mělo dojít odtěžením zeminy obsahující kamenivo a následně tato hmota byla přesunuta do prostoru tzv. historického lomu, kde byla zpracována, a to v celém smlouveném rozsahu 41 360 tun, neexistovalo žádné množství materiálu z rozsahu sjednaného dodatkem, které by nebylo v oboře využito. Naopak bylo v řízení prokázáno, že vzniklo významně větší množství použitelného kameniva, přičemž jeho odtěžení, dopravu a zpracování nekryla žádná smlouva a bylo provedeno na náklady společnosti Energie. Kamenivo vzniklé pracemi hrazenými LSL na základě dodatku bylo použito zpět na zpevnění cesty, která byla rozšiřována okolo vodní nádrže v délce takřka 5 km, jak to např. vyplývá z výpovědi svědka P. V. Pokud jde o úvahu obžaloby o možnosti dovozu materiálu získaného mimo oboru, 40 000 tun kameniva, které mělo být rozprostřeno po cestách, by představovalo zhruba 3 000 vozidel tatra kameniva a vzhledem k tomu, jakým způsobem je evidována doprava v rámci Lánské obory, není možné, aby bez záznamu o takové aktivitě bylo takové množství dovezeno. Naprosto zásadní informace, která je uvedena i v obžalobě, ačkoli sama její konstrukci vlastně vyvrací, se týká přehledu činnosti provedené společností Berdych, která v rozhodném období provedla předrcení celkem 53 737 tun kameniva, čímž je však myšlena váha čisté hmoty, která prošla zpracováním, aby bylo dosaženo této hmotnosti, muselo samozřejmě dojít k odtěžení a zpracování zásadně většího množství materiálu, což je zcela zásadní. Jak vyplynulo z výpovědi svědků B. a L., část kamenů byla navíc tak objemná, že se vůbec do drtiče nedávaly a byly použity různým způsobem v rámci obory, navíc zhruba 15 – 25% hmoty bylo odděleno jako tzv. podsítné nebo skrývka, přičemž i tato hmota byla následně použita, ale také není zaznamenána v množství, které prošlo drtičkou. Zpracování takovéto hmoty společnost Berdych také neúčtovala společnosti Energie a ta je neúčtovala LSL, přestože tato zůstala k dalšímu využití, přičemž ale její odtěžení a přeprava byla podle dodatku účtována. Z výpovědi znalce

Ing. Ružičky mimo jiné vyplynulo, že již při odtěžení masivu dojde ke ztrátě 4 – 5% hmoty, která skončí ve formě prachu nebo ji vozidla a stroje zatlačí do země. Z toho je zřejmé, že jedna tuna hrubého nezpracovaného kameniva podle dodatku se rozhodně nerovná jedné tuně již předrceného kameniva účtované společností Berdych, z čehož lze také logicky dovodit, že pokud společnost Berdych vygenerovala 53 737 tun čistého kameniva, skutečná hmotnost veškerého vytěženého materiálu musela být minimálně o 20 – 30% vyšší, pokud se jedná i o kameny, které byly na provedení předrcení příliš velké, a tzv. podsítné, tedy odpad v podobě zeminy nebo zvětralých částí kamene. Celkem tedy muselo být zpracováno více jak 70 000 tun materiálu, přičemž podle dodatku zaplatila LSL pouze zpracování 41 360 tun v hrubém stavu a zbylá část byla zpracována na náklady společnosti Energie. Pokud obžaloba tvrdí, že se nepodařilo vyrobit 18 tun kameniva nad rámec sjednaných 41 360 tun, takové tvrzení je vadné již v tom, že předmětem dodatku nebyla výroba 41 360 tun kameniva, ale zpracování této hmoty v jeho hrubé podobě. Podle znaleckého posudku Ing. Pekarské je rozsah kameniva uloženého na deponii 3 028 m³, tedy cca 6 200 tun kameniva, což je mimochodem dvojnásobně větší hmotnost, než kterou shledala ve své zprávě společnost GEOtest, která je přitom obžalobou označena za nedůvěryhodnou. Pokud by se vycházelo ze závěrů znaleckého posudku, zůstalo by LSL z těžby a následného zpracování v rámci dodatku k dispozici na opravu cest minimálně 44 764 tun kameniva, a to podstatná část již v předrcené podobě, což samo o sobě již překračuje sjednané množství dle dodatku smlouvy. Pokud bylo vytěženo, přepraveno, zpracováno a de facto vyrobeno dalších 18 tun kamene, které společnosti Energie odkoupila, dělo se tak na její náklady. K tomu je třeba upozornit na skutečnost, že doprava kameniva na opravované úseky a samotná úprava jednotlivých úseků těch cest LSL nebyla nikterak zesmluvněna a byla realizována právě na náklady společnosti Energie. Rozhodně také nemůže obstát tvrzení obžaloby, že by kamenivo prodané na základě kupní smlouvy mělo skutečnou hodnotu nejméně 125 Kč za tunu, neboť společnost Energie toto kamenivo odtěžila, přesunula a zpracovala zcela na své náklady, tudíž cena určená pouze za materiál byla cenou odpovídající. Podle výkazů měla Energie odebrat v listopadu a prosinci 18 tisíc tun předrceného kameniva, jak však vyplynulo z provedeného dokazování, takové množství kamenivo nebylo v rámci realizace díla v dané době vyrobeno, podle fakturace společnosti Berdych z listopadu a prosince 2015 tato vyprodukovala celkem 13 390 tun předrceného kameniva, podle protokolů o odběru předrceného kameniva odebrala společnost Energie od LSL v listopadu 2015 celkem 18 000 tun předrceného kameniva, tudíž minimálně 8 231 tun nemohlo být a také nebylo předrceno, další zpracování kameniva proběhlo mezi v rozmezí 1.12.2015 až 7.12.2015 v objemu 3 263 tun a další práce proběhly až v měsíci únoru 2016, jak vyplývá z faktury a zjišťovacího protokolu. V období, které uvádí obžaloba a které vyplývá i z listinných důkazů, ani neexistovalo takové množství kameniva, protože součtem zpracovaných materiálů bylo dosaženo množství výrazně menší, což podporuje verzi obhajoby, že nedošlo k prodeji již předrceného materiálu. Obhajoba obžalovaného tedy nebyla vyvrácena a naopak verze obžaloby byla zásadně provedeným dokazováním zpochybněna. Nebylo tak prokázáno, že obžalovaný poškodil LSL, jak to obhajoba tvrdí, a tudíž se žádného trestného činu nemohl rozhodně dopustit, proto by měl být obžaloby zproštěn dle zásady in dubio pro reo.

43. Státní zástupkyně v závěrečné řeči naopak vzala za prokázané, že obžalovaný si musel být uzavřením smlouvy o dílo mezi LSL a společností Energie dobře vědom toho, že nemá a v dohledné době ani nezíská povolení k těžbě, přesto rozhodl, že budou dodatečně provedeny stavební práce na rozšíření břehové cesty, když bude získáno pouze povolení trhacích prací malého rozsahu, přičemž účelem toho byl záměr obžalovaného vytvořit zdání, že je těžba kamene v tzv. historickém lomu prováděna legálně, ačkoli povolení k trhacím pracím malého rozsahu nepokrývalo oblast lomu, což je zřejmé zejména ze zadokumentovaných hovorů získaných postupem dle § 158d trestního řádu a dle § 88 trestního řádu. *K tomu musí soud uvést, že k těžbě materiálu v uvedeném lomu bez příslušného povolení sice nepochybně došlo, avšak nejedná se o jednání, které by bylo trestné, na což by ostatně poukázovala ostatně obhajoba.* Pro soud bylo podstatné to, zda prodejní cena stanovená v příslušné smlouvě za prodej spilitu společnosti Energie byla natolik

nízká, že to vedlo k zvýhodnění společnosti Energie na úkor LSL, a pokud byly při stanovení ceny spilitu odečteny náklady vzniklé společnosti Energie, zda tyto byly uhrazeny v plné výši již ve prospěch společnosti Energie na základě dodatku č. 1 smlouvy o dílo ze dne 25.8.2015, v důsledku čehož tyto náklady fakticky LSL uhradila společnosti Energie dvakrát. Pokud jde o stanovení ceny spilitu, státní zástupkyně poukázala na obsah hovoru ze dne 26.3.2015, kdy byl právě obžalovaný na základě informace M. K. obeznámen s obvyklou tržní cenou tohoto typu kamene prodávaného na trhu, přičemž v hovoru uvažuje o prodeji vytěženého kamene z Lánské obory v hodnotě 300 Kč za m³, v případě schůzky ze dne 31.3.2015 obžalovaný na jednání všem přítomným sděluje, že v rámci sanací svahů chce využít vytěžený kámen z lomu, který se nachází v sousedství plánované stavby a takto vytěžený kámen pak plánuje prodávat firmám, které by realizovaly zakázku. Řada svědků také potvrdila, že veškerý materiál, který byl z lomu získán, prošel drtičkou, na které bylo vážící zařízení, a je tudíž naprosto zřejmé, kolik tun předrceného kameniva bylo ve skutečnosti vyrobeno, pokud v zájmové době v Lánské oboře prováděla odstřely pouze společnost Piratex a kamenivo zpracovávala pouze společnost Berdych. K argumentaci obhajoby státní zástupkyně konstatovala, že pokud obžalovaný předložil orgánům činným v trestním řízení závěrečnou zprávu a odborné vyjádření k určení množství kameniva, zpracovatelé závěrečné zprávy, kteří byli v hlavním líčení slyšeni, se shodli na tom, že uvedený výpočet je pouze orientační, neboť neměli k dispozici původní zaměření stavu cest. Stejně tak nebyli schopni určit, zda předmětné kamenivo pochází z I. či až z II. etapy, ve které se prokazatelně také prováděly odstřely a ve které se navíc skutečně prodával nezpracovaný kámen, nikoli drcené kamenivo. To samé se týká odborného vyjádření Ing. Jiřího Hněvkovského, které bylo rovněž vypracováno zpětně bez jakéhokoliv původního zaměření. Proto je třeba hodnotit tyto důkazy jako zcela účelové a neprůkazné, jelikož obžaloba neklade obžalovanému za vinu, že kámen vytěžený v I. a ve II. etapě není uložen v cestách Lánské obory, nýbrž to, že tímto kamenem disponoval zhotovitel stavby na I. i II. etapu, tedy společnost Energie, za nepřiměřeně nízkou cenu na základě dodatku, který podepsal obžalovaný a podle něhož nesmělo být smluvně stanovené množství materiálu navyšováno. Je tedy evidentní, že v den, kdy obžalovaný podepsal dodatek č. I. ke smlouvě o dílo a současně kupní smlouvy na prodej 18 000 tun kameniva společnosti Energie, nemohl zároveň vědět, že mu bude nad rámec smlouveného množství 41 369 tun právě 18 000 tun přebývat, když toto dle zadokumentovaného hovoru ze dne 6. 11. 2015 nevěděl ani sám realizátor stavby. Skutečnost, že tomu tak opravdu nebylo, je zřejmá i z hovorů, v nichž obžalovaný o svém plánu dopředu čile komunikoval právě se zástupcem společnosti Energie o tom, jak dodatečně odůvodnit, proč tato spřízněná společnost získala kamenivo od LSL za výrazně nižší cenu, než byly ceny běžné. K přebytku v množství 12 377 tun bylo výsledky svědků zjištěno, že v I. a zejména ve II. etapě mohly být a zřejmě i byly, a to nad rámec realizace sledované zakázky, zpevňovány lesní cesty v Lánské oboře i mimo ni. S ohledem na skutečnost, že nebyla vedena řádná evidence, není toto množství obžalobou kladeno k tíži obžalovaného, když se nepodařilo prokázat, jakým způsobem bylo s tímto nadbytkem naloženo, tj. zda v případě, že i s tímto kamenivem nakládala spol. Energie jako s vlastním, byl i tento materiál mezi LSL a spol. Energie finančně vypořádán.

44. Pokud se soud bude v další části rozsudku věnovat hodnocení provedených důkazů, tvrzením obžaloby i výše uvedenou argumentací obhajoby, je třeba nejprve na tomto místě konstatovat, že ve věci bylo v přípravném řízení provedeno velmi rozsáhlé a podrobné dokazování (např. v době podání obžaloby spis obsahoval bez příloh celkem 4 657 listů), ačkoliv trestní řízení ve věci je vedeno pouze pro přečin, tedy méně závažný trestný čin, což soudu umožnilo bez nutnosti jeho dalšího doplnění (ve věci byl pouze na návrh obhajoby vyslechnut navíc jeden svědek – Š. S., jehož výpověď však nepřinesla soudu žádné nové poznatky, obhajoba navíc předložila zároveň soudu listinu - kvalifikovaný odhad vypracovaný Ing. Jiřím Hněvkovským, jehož obsah je popsán v 25. odstavci odůvodnění) na základě těchto důkazů obžalobu posoudit a ve věci bez existence nejasností a pochybností rozhodnout. Většinu důkazů

předložených obžalobou přitom tvořily listiny, které jsou blíže specifikovány v odstavcích 16 až 34 předchozí části tohoto rozhodnutí.

45. Ohledně hodnocení svědeckých výpovědí je třeba na prvním místě uvést, že tito se vyjadřovali ke skutečnostem významných pro posouzení viny obžalovaného většinou pouze částečně, soud proto obsah jejich výpovědí v předchozí popisné části rozsudku zestručnil, neboť povětšinou sdělili orgánům činným v tomto trestním řízení informace, které se sice průběhu akce „Řešení zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava v rozsahu havarijních úseků včetně opětovného zalesnění“, během níž se měl obžalovaný trestné činnosti dopustit, týkaly, ovšem neměly podstatný význam pro posouzení otázky viny obžalovaného a pro konečné rozhodnutí ve věci. To se týká například témat legálnosti těžby v lomu bez příslušného povolení, stavu cest v prostorách obory, vlastností použitého kameniva či průběhu prací v oboře. Dva svědci, kteří mohli soudu nepochybně sdělit s ohledem na svoji pracovní funkci a konkrétní činnost v rámci prověřované akce, včetně kontaktu s obžalovaným, podrobnější informace významné pro toto řízení (M■■■■ K■■■■ a L■■■■ T■■■■), využili svého zákonného práva a ve věci nepovídali, a to jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení. Pro posouzení viny obžalovaného byly dle soudu z obsahu svědeckých výpovědí významné zejména následně uvedené skutečnosti. Svědek Ing. M■■■■ V■■■■ jako přípravař stavby uvedl, že prvotní návrh, za kolik budou nakupovat kámen od LSL, vypracoval právě on společně s L■■■■ T■■■■, přičemž promítli do ceny kamene také náklady spojené úkony spojené s jeho zpracováním. Vycházeli z tržních cen za dopravu, za třídění a drcení, za lidskou práci, obchodní marži či za vodorovná přemístění, takto jim vyšla cena ve výši asi 42 Kč za tunu. Ohledně případného přebytku kamene z I. etapy uvedl, že podle něj kámen nebyl použit do II. etapy, protože tu řídil již sám a tehdy žádný kámen už neměl k dispozici. K II. etapě uvedl, že pokud kámen, který odstřelili, předtřídili a přetřídili, nebyl vhodný do stavby, převáželi ho vlastními vozidly na lesní cesty v oboře. Svědci V■■■■ B■■■■ a P■■■■ L■■■■ se vyjadřovali pouze k procesu drcení kameniva prováděnou firmou Berdych a ke způsobu vykazování množství již předrceného kamene a způsobu fakturace. Svědek P■■■■ V■■■■, stavbyvedoucí a podřízený L■■■■ T■■■■, popsal, jaké práce byly v rámci akce provedeny s tím, že on sám neevidoval, jaké množství materiálu bylo rozdrceno, a ani způsob stanovení ceny kameniva mu znám nebyl, neví také nic o tom, že by si společnost Energie ještě ponechala nějaký kámen, který by při vlastní stavbě nevyužila, je sice možné, že po ukončení první etapy akce nějaké kamenivo mohlo zbyť, ale on neví, o jaké množství by se případně mohlo jednat. Svědek Ing. M■■■■ T■■■■, technický dozor investora na stavbě, uvedl, že kontroloval postup prací, aby tento byl v souladu s projektem, včetně kvality a rozsahu prováděných prací, nekontroloval však proces těžby, třídění a drcení kamene, zajímalo ho pouze množství materiálu, který vstupoval do vlastní stavby. Trhací práce byly prováděny především v nově otevřeném lomu a ve svazích u obslužné komunikace, k výkazu předrceného kameniva uvedl, že tento podepsal osobně, čímž odsouhlasil, že toto množství kamene bylo zhotovitelem řádně vykázáno, také podepisoval zjišťovací protokoly, které sloužily jako podklad pro následnou fakturaci. Ví, že na některém z kontrolních dnů byla řešena otázka, za jakou cenu by měla LSL prodávat kámen zhotoviteli prací, z té diskuse vyplynulo, že nejjednodušší bude stanovit cenu podle ceny kameniva z nejbližšího lomu a odpočítat od této ceny náklady základní manipulace s kamenem, on se nabídl se sám, že návrh ceny kamene vyhotoví v rámci činnosti technického dozoru investora, rozhodně nebyl nijak ovlivněn v tom smyslu, že by dostal již dopředu nějaké zadání, v jaké výši se má cena spilitu pohybovat. Neví o tom, že by byl odtěžený a předrcený kámen použit ještě pro jiné účely než na stavbu, nemá také tušení, že by vznikl nějaký přebytek materiálu. Svědek Ing. J■■■■ P■■■■, lesní LSL, pouze popsal rozsah poškození cest a proces jejich oprav, zatímco další svědek Ing. D■■■■ V■■■■ se vyjádřil ke zpracování projektové dokumentace k sanaci břehových částí, včetně posouzení toho, kolik se použije během prací materiálu, ví, že bylo požadováno, aby kámen, který se získá pomocí zemních nebo trhacích prací podél pobřeží obslužné komunikace, byl použit zpětně na zpevnění svahů a to v celé délce komunikace, také se předpokládalo se, že pokud by tento kámen nestačil,

tak se určitě bude používat i kámen z lomu, ovšem v takovém případě by mohl být kámen v tomto lomu těžen po získání územního rozhodnutí na celou plochu tohoto lomu a povolení báňského úřadu, k čemuž ovšem již nedošlo. Svědci Ing. P. K. a M. H. vypovídali k vypracování závěrečné zprávy, kterou si od nich vyžádal obžalovaný, přičemž se shodli na tom, že uvedený výpočet je pouze orientační, neboť neměli k dispozici původní zaměření stavu cest, zatímco svědek Š. S. neposkytl žádné nové informace, které by snad byly významné pro rozhodnutí ve věci.

46. V případě záznamů telefonních hovorů pořízených na základě příkazu dle § 88 trestního řádu je třeba zmínit obsah hovorů ze dne 25.8.2015 a dne 1.9.2015 v nichž obžalovaný informuje M. K. o tom, že bude spolupracovat v rámci odstřelů s L. T. ze společnosti Energie, což je domluvené s generálem (myšleno generálním ředitelem společnosti Energie), dále mu sděluje, že tato společnost bude potřebný kámen do stavby odebírat z odstřelů, na kterém se domluví M. K. s L. T., a poté celou věc zadministrují. Dne 26.11.2015 proběhl hovor mezi obžalovaným a L. T., kdy obžalovaný požaduje, aby vyfakturování prodaného kameniva v celém rozsahu proběhlo ještě v roce 2015, přičemž L. T. mu slíbil, že polovinu sumy z celkového množství dá zaplatit v listopadu a druhou polovinu v prosinci. V hovoru ze dne 5.1.2016 a dále v hovoru ze dne 7.1.2016 L. T. sděluje nejprve podřízenému P. V. a později i M. K., **že tam musí zůstat a zdůvodňovat, proč mají tak nízkou cenu šterku, proč jim to (myšleno LSL) nechává za 50 korun, když běžně se ten kámen prodává za 120, za 150 korun.** Dne 22.2.2016 byl zadokumentován hovor, v němž L. T. říká Ing. M. V., **že jim obžalovaný tím rozšířením umožnil lepší provádění a bohatě to zaplatil, pracovníci společnosti Energie si jezdí, kde chtějí, střílí si v lomu a dělají si tam, co chtějí.** V následujícím hovoru ze dne 22.3.2016 L. T. sděluje P. V., že byl účasten jednání se zástupci LSL, s jejich právníkem, s projektantem a dalšími osobami, na kterém se projednávaly navýšené finanční prostředky spojené s dodatkem č.1, přičemž vyjádřil své obavy, **že rozšíření té obslužné komunikace smrdí, jakoby průserem, že na něj (zřejmě obžalovaného) skočí, že Energii prodává předrtivo.** V hovoru dne 19.4.2016 potom L. T. sděluje Ing. M. V., **že kamení nemají zdarma, ale nakupují ho od LSL, protože jim investor zaplatí jeho natěžení, trhací práce, dovezení do lomu a pak zaplatí i drtičku a na to museli vymyslet změnové listy (myslí tím dodatek č.1), kde jim to investor platí, a ještě pak investor platí za to, že se dá to kamenivo do cesty a za prefabrikáty. Takže je buď možnost kamenivo od investora koupit za tyto směšné peníze, nebo si kamenivo odebrat z komerčního lomu za 140 (myšleno cenu 140 Kč/t) a k tomu třikrát tolik zaplatit za dopravu.**
47. Pokud jde prostorové odposlechy provedené dle § 158d trestního řádu je třeba zmínit záznam ze dne 26.3.2015, kdy na základě informace M. K. byl obžalovaný obeznámen s obvyklou tržní cenou kamene prodávaného na trhu, v hovoru se zřejmě uvažuje o prodeji vytěženého kamene z Lánské obory v hodnotě 300 Kč za m³. Dne 31.3.2015 obžalovaný na jednání všem přítomným (M. K., Ing. D. V., R. A., pracovníkovi LSL, a L. Č., střelmistři) sděluje, že v rámci sanací svahů chce využít vytěžený kámen z lomu, který je v sousedství plánované stavby a takto vytěžený kámen pak plánoval prodávat firmám, které by realizovaly zakázku na výstavbu zdí. Na tomto jednání zároveň Ing. D. V. přítomné informoval, že těžba nerostu z lomu spadá pod režim horního práva, tedy pod dohled báňského úřadu a vyřízení povolení k těžbě v lomu by trvalo asi dva roky a připustil, že by bylo možné vytěžit omezené množství kamene z lomu pod záminkou havarijního stavu prováděním trhacích prací malého rozsahu.
48. V případě uvedených odposlechů obhajoba sice zpochybnila jejich zákonnost a použitelnost jako důkazu v tomto řízení, avšak dle soudu jejich povolení či prodloužení bylo příslušnými soudci v přípravném řízení řádně odůvodněno, čemuž je věnován dokonce jeden obsáhlý svazek

trestního spisu (č.l. 1331 až 1499), soud proto k obsahu zaznamenaných odposlechnů přihlížel jako k řádně provedeným důkazům.

49. K provedeným listinným důkazům nezbyvá než uvést, že jejich obsah nebyl účastníky řízení nikterak zpochybňován, tudíž lze odkázat na předchozí části rozsudku, které se těmto věnují s tím, že se zejména jedná o jednotlivé smlouvy, výkazy, faktury, výpisy z příslušných bankovních účtu.
50. Soud na základě provedeného dokazování důkazů dospěl k následujícím skutkovým závěrům. Kupní smlouva i dodatek č. 1, které byly uzavřeny téhož dne, řeší situaci vzniklou tím, že v důsledku plánovaného rozšíření obslužné komunikace získá LSL přetříděné a předrcené kamenivo v množství, které již převyšuje množství potřebné pro vytvoření vozovkové vrstvy obslužné komunikace a pro zpevnění svahů a další související práce v rámci I. etapy. Podle smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi Berdych a Energie dne do 23. 11. 2015 měla společnost Berdych pro Energii nadřtit a přetřídít kamenivo v době od 9. 11. 2015 do 30. 6. 2016 **v množství 41 360 tun drcených hmot**, smlouva uzavřená mezi společnostmi Berdych a Piratex potom pojednává o odstřelu celkem 23 487 m³ materiálu, tedy v téměř stejném množství, jaké se společnost Energie zavázala zajistit pro LSL. V kupní smlouvě ze dne 14. 10. 2015 i ve dvou fakturách vystavených na základě této smlouvy je navíc jednoznačně uvedeno, že LSL prodává Energii již **předrcené kamenivo za částku 100 Kč/m³**, naopak nikde nebylo uvedeno, že by šlo o prodej pouze surového materiálu ve vlastnictví LSL, jak tvrdí obhajoba. Ze zajištěných listinných důkazů i z výpovědi svědka Ing. M. V. je navíc zřejmé, že v rámci II. etapy byla rovněž uzavřena kupní smlouva, avšak v této již byl předmět koupě vymezen podstatně jinak, neboť zde příspěvková organizace LSL společnosti Energie prodávala kamenivo za částku 100 Kč/m³ (**tedy nikoli předrcené kamenivo**), byť kupní cena byla stále stejná. LSL ani společnost Energie nevidují jakýkoli dokument, který by prokazoval, že si společnost Energie v průběhu provádění I. etapy v období 2015 až 2016 měla sama na vlastní náklady vyrobit a že si na vlastní náklady také skutečně vyrobila jakékoli množství kameniva, naopak z provedených listinných důkazů, jakož i z výpovědi svědků P. V., V. B. či Ing. M. V. vyplývá jednoznačně, že veškerý získaný kámen prošel drtičkou a byl řádně vyfakturován. Celkový objem provedených prací spočívajících ve třídění a drcení kamene je potom doložen zjišťovacími protokoly a vystavenými fakturami, které byly LSL řádně uhrazeny. Ze soupisu prací a dodávek je potom zjevné, že vyúčtované položky uvedené v oceněném soupise prací a dodávek se shodují právě s položkami fakturovanými společností Energie za provedené práce v průběhu I. etapy. V rámci výše uvedených vyúčtování byly tedy kompletně proplaceny práce a dodávky související s realizací I. etapy zabezpečení svahů u Klíčavy, *včetně položek obsahujících platby za materiál - kámen a kamenivo různých frakcí*. S ohledem na tyto skutečnosti soud nemohl přijmout hlavní argumentaci obhajoby rozvedenou podrobně v odstavci 42 tohoto rozhodnutí, která vycházela z teze, že pokud jde o objem zpracování spilitu, jednalo se o 41 360 tun, ovšem tato hmotnost se počítá v hrubém stavu, tzn. jedná se o hmotnost nezpracovaného materiálu. S uvedenými závěry dále korespondují záznamy o odposlechu a záznamy o průběhu sledování, z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný prodej kameniva z lomu v Lánské oboře za nepřiměřeně nízkou cenu plánoval dlouho dopředu, a to za tím účelem, aby toto kamenivo poskytl společnosti Energie na stavbu v rámci I. etapy projektu za pro ni příznivou cenu. Ze zaznamenaných hovorů, které měly často až spiklenecký nádech, vyplynulo, že tuto výhodu měla mít společnost Energie i v rámci stavebních prací na II. etapě, když cílem byla snaha, **aby tato disponovala kamenivem potřebným pro tuto zakázku pořízeným za výhodnou cenu a tedy mohla snížit i nabídkovou cenu tak, aby v zadávacím řízení na II. etapu opět uspěla, neboť o vítězi soutěže rozhodovala právě nejnižší nabídková cena**. Důvodné podezření, že kámen, který byl následně předrcen, byl získán zejména provedenými odstřely z lomu v roce 2015, nikoliv až po skončení stavebních prací na I. etapě a zjištění skutečného přebytku, je prokazován hovorem ze dne 6. 11. 2015, v němž se L. T. s M. K. baví o tom, že trhačí práce na

svahových deformacích proběhnou jen v nejnútnejším rozsahu, přičemž kámen se bude brát z lomu s tím, že by bylo dobré mít do zásoby alespoň 20 000 až 40 000 tun, dále hovoří o tom, že na ceně za kámen pro Energii už je L. T. domluven právě s obžalovaným. Dle hovoru obou aktérů bylo důležité určit, kdy bude stačit zásoba kamene pro I. etapu a kdy už začnou vyrábět zásobu na II. etapu, zásoba materiálu na druhou etapu pak měla být vytvořena z toho důvodu, že se nemuselo podařit otevřít lom oficiálně ani v následujícím roce. Podle T. to ale mělo vypadat tak, že tam žádný kámen pro druhou etapu připravený není, že to je prostě kámen Energie, která v případě, že by náhodou nevyhrála zakázku na II. etapu, prodávala kámen za daleko dražším, co by tuto etapu potom realizovali. Závěrem L. T. zdůraznil, že podle smlouvy musí ten kámen, s kterým se počítá, natěžit už do 15. prosince. Uvedené skutečnosti korespondují se zajištěnou smlouvou o dílo ze dne 16.10.2015 uzavřenou mezi společnostmi Energie se společností Piratex, která byla zastoupená M. K., v této se zhotovitel zavázal, že v období od 15.10.2015 do zmíněného 15.12.2015 provede kompletní trhací práce, skalní výlomy umožňující výstavbu ochranných opěrných zdí v úseku staničení 0,0 km až 4,8 km, dle potřeb objednatele v rozsahu 23 500 m³. V následujícím hovoru ze dne 26.11.2015 se potom obžalovaný domlouval s L. T. na odběru a fakturaci šterku, přičemž požadoval, aby vyfakturování prodaného kameniva v celém rozsahu proběhlo již v roce 2015, načež L. T. slíbil, že polovinu sumy z celkového množství dá zaplatit v listopadu a druhou polovinu v prosinci. Již z tohoto obžaloba dovozuje, že LSL neprodala společnosti Energie kamenivo, které po stavebních úpravách v rámci I. etapy zbylo jako přebytečné, neboť v listopadu roku 2015 nemohlo být a také nebylo zřejmé, kolik odpojeného materiálu bude skutečně získáno a zda a v jakém objemu bude mít LSL nadbytečné množství předrceného kameniva k dispozici. To, že kámen získaný pouze ze svahů přehrady nemohl na opravy cest a stavební úpravy v rámci I. etapy stačit, dokládá mj. hovor ze dne 22.2.2016, v němž L. T. říká Ing. M. V., že na cestách by správně měli vytěžit 50 000 tun, což není ani náhodou možné, proto se nediví, že za to, že si Energie může brát předrcené kamenivo, chce (není uvedeno kdo) nějaké palmáre, a také uvedl, že podle něj jde něco z toho na hrad, načež mu Ing. M. V. odpověděl, že na hrad asi ne, ale že to půjde zpátky do obory. Ing. M. V. se dále L. T. ptá, zda mu (nebylo ztotožněno komu) chce dát pět milionů v hotovosti, avšak T. sděluje, že mu nic dávat nebude, že už to nechce udělat, protože ten půlmilion minule mu stačil, jak moc se bál. Proto také s M. (jistě myšlen obžalovaný, nikoli snad prezident republiky) řeší všechno dole, kde není signál. Skutečnost, že LSL prodala společnosti Energie předrcené kamenivo za cenu nepřiměřeně nízkou je prokazována hovorem ze dne 5.1.2016 a hovorem ze dne 7.1.2016, v němž L. T. již v této době sděluje nejprve podřízenému P. V. a později i M. K., že tam musí zůstat a zdůvodňovat, proč mají tak nízkou cenu šterku, proč jim to (myšleno LSL) nechává za 50 korun, když běžně se ten kámen prodává za 120, 150 korun. Rovněž pak v dalším hovoru dne 19.4.2016 L. T. sdělil Ing. M. V., že kamení nemají zdarma, ale nakupují ho od LSL, protože jim investor zaplatí jeho natěžení, trhací práce, dovezení do lomu a pak zaplatí i drtičku a na to museli vymyslet změnové listy (dodatek č.1), kde jim to investor platí, a ještě pak investor platí za to, že se dá to kamenivo do cesty a za prefabrikáty, takže je buď možnost kamenivo od investora koupit za tyto směšné peníze, nebo si kamenivo odebrat z komerčního lomu za 140 Kč za tunu a k tomu třikrát tolik zaplatit za dopravu. Nekalost jednání obžalovaného ve spolupráci s L. T. lze také dovodit z hovoru ze dne 22.3.2016, v němž L. T. sděluje P. V., že byl účasten jednání se zástupci LSL, s jejich právníkem, s projektantem a s dalšími osobami, kde projednávali navýšené finanční prostředky spojené s dodatkem č.1., a sděluje své obavy, že rozšíření té obslužné komunikace „smrdí, jakoby průserem“, že na něj (myšleno zřejmě obžalovaného) skočí, že Energii prodává ten šterk již předrcený, protože se musí odůvodnit, proč. Je třeba připomenout i výsledek trestního řízení ve věci zdejšího soudu vedené pod sp.zn. 26 T 35/2020 (viz výše uvedený popis skutku), kdy z odůvodnění pravomocného rozsudku vyplývá, že bylo prokázáno, že právě Ing. M. B. L. T. umožnil, aby se na

rozdíl od ostatních dodavatelů podílel na tvorbě projektové dokumentace a měl k dispozici projektovou dokumentaci včetně cenových aspektů zakázky na II. etapu, tedy aby byl předem obeznámen se všemi podstatnými skutečnostmi, z nichž pak mohla odsouzená společnost Energie vycházet při tvorbě vlastní cenové nabídky ještě dříve, než bylo vyhlášeno užíší zadávací řízení ve Věstníku veřejných zakázek. Uvedené je zřejmé z listiny ze dne 23. 3. 2017, v níž obžalovaný odpověděl zástupci zájemce o nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce, tedy společnosti Swietelski stavební, s.r.o., tak, že žádný lom otevřen nebyl a při realizaci zakázky bude použit kámen z lomu Zbečno. Již z tohoto lze dovodit zřejmou promyšlenost a plánovitost jednání obžalovaného, které bylo již dlouho před zadáním zakázky na II. etapu vedeno jeho úmyslem zajistit právě pro spřízněnou společnost Energie neoprávněnou výhodu spočívající v tom, že na základě jeho rozhodnutí o prodeji již předrceného kameniva za nepřiměřeně nízkou cenu disponoval tento soutěžitel materiálem do stavby za ceny výrazně nižší, než jak tomu bylo u ostatních zájemců, kteří při tvorbě nabídkové ceny musely počítat s použitím kamene z lomu Zbečno ovšem za ceny tržní. Takovýto záměr obžalovaného a L. T. byl úspěšně naplněn, neboť dne 24. 8. 2016 bylo LSL vyhlášeno užíší zadávací řízení na nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“, v němž sdružení ESB/SYNER – Lánská obora II. podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou, takže byla její nabídka vybrána jako nejvhodnější a dne 10. 5. 2017 pak se sdružením ESB/SYNER – Lánská obora II. uzavřela Lesní správa Lány zastoupená obžalovaným smlouvu o dílo na realizaci zakázky „Lánská obora – Zabezpečení svahových deformací v údolí vodní nádrže Klíčava, včetně opětovného zalesnění – II. etapa“. Lze souhlasit s obžalobou v tom, že veškeré odhady a nastavené smluvní vztahy týkající se rozšíření obslužné komunikace se vázaly právě na množství **23 500 m³ odstřeleného či odpojeného materiálu a na množství 41 360 tun vyrobeného, tj. přetříděného a podrceného kameniva**. Společnost Energie totiž měla podle dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo zajistit odstřel a zpracování celkem 23 500 m³ a výrobu celkem 41 360 tun kameniva, což zrealizovala nejpozději do dne 30. 6. 2016, společnost Piratex měla na základě smlouvy uzavřené se společností Berdych odstřelit celkem 23 487 m³ materiálu, což také provedla v měsících listopadu a prosinci 2015. Konečně pak měla společnost Berdych pro společnost Energie nadrtit a přetřídít kamenivo v době od 9. 11. 2015 do 30. 6. 2016 v množství 41 360 tun drcených hmot, což také skutečně učinila. Pokud tedy LSL prodala společnosti Energie vytěžené a předrcené kamenivo jen za pouhou částku 50 Kč/t, potom vlastně náklady na nakládku, podrcení a převoz kameniva zaplatila dvakrát. Současně bylo dostatečně prokázáno, a toto nezpochybňuje ani sám obžalovaný, že měl k dispozici veškeré potřebné podklady k ceně kameniva, takže si již dopředu mohl vytvořit jasnou a ucelenou představu o tom, za jakou částku má být kamenivo společnosti Energii prodáno, tj. že má být prodáno za cenu, která je v daném místě a čase obvyklá. Podle znaleckého posudku znalce Ing. Jiřího Růžičky je patrné, že minimální obvyklá cena předmětného kamene, v případě nejlevnější frakce, činila v roce 2015 nejméně částku 125 Kč/t bez DPH a v roce 2016 činila nejméně částku 130 Kč/t bez DPH, z odborného posouzení vypracovaného Ing. Martinem Teyschlem, který prováděl technický dozor investora pro předmětnou stavební akci je patrné, že cena kameniva použitého na této stavební akci byla vyčíslena na částku 50 Kč/t bez DPH, přičemž tato cena byla stanovena za předpokladu, že zhotovitel, tj. společnost Energie, na vlastní náklady provede a) nakládání, podrcení, převoz kameniva, b) nakládání sutí a vybouraných hmot. Přesto však obžalovaný v rozporu se svými zákonnými i smluvními povinnostmi, které mu jakožto statutárnímu orgánu příspěvkové organizace náležely, uzavřel a podepsal kupní smlouvu ze dne 14. 10. 2015, na základě níž LSL prodala společnosti Energie kamenivo za pouhou částku 50 Kč/t, čímž způsobil České republice, zastoupené LSL, škodu na majetku ve výši nejméně 1 350 000 Kč bez DPH, tedy 1 633 500 Kč včetně DPH. **Přestože bylo zjištěno, že v průběhu roku 2016 bylo nakonec vyrobeno o 12 377 tun kameniva více než původně plánovaných 41 360 tun, je nepochybné, že i kamenivo v množství 12 377 tun muselo být vyrobeno z původně**

plánovaného a odstřeleného/odpojeného množství 23 500 m³ materiálu, přičemž bylo vyrobeno až v období od května 2016 do konce září 2016, neboť dle dodatku č. 1 nemohlo být smluvené množství kameniva překročeno. Pro takový případ bylo sjednáno, že bude uzavřen další dodatek ke smlouvě o dílo spočívající v třídění a drcení, k čemuž ostatně skutečně došlo, a to dne 29. 8. 2016, když se smluvní strany domluvily na navýšení celkově předpokládaného množství na 48 360 tun a posunutí doby plnění do 30. 9. 2016.

Cena za služby dle tohoto dodatku byla přepočtena za zvýšený objem kameniva k drcení o 7 000 tun (tedy součet původně odhadovaného množství 41 360 tun a 7 000 tun činí celkové množství drceného kamene ve výši 48 360 tun sjednaného dodatkem ze dne 29. 8. 2016 k dodatku č. 1, z čehož je zřejmé, že obžalovaný rozhodně nemohl již ke dni uzavření kupní smlouvy, tj. ke dni 14. 10. 2015, předvídat, že bude možno vyrobit ještě dalších 18 000 tun kameniva nad rámec odhadovaných 41 306 tun, což se ostatně ani vyrobit nepodařilo, je ve vzájemném logickém rozporu, aby obžalovaný v říjnu 2015 podepsal dodatek č. 1, dle něhož množství kameniva v něm uvedené nesmí být překročeno a zároveň týž den počítal již s tím, že rozsah prací bude v rozporu s tímto dodatkem překročen o přesné množství 18 000 tun předrceného kameniva, které nebude LSL potřebovat, a které tak bude moci být prodáno právě zhotoviteli stavby.

51. Pro konečné rozhodnutí soudu bylo zásadní to, zda obžalovaný skutečně v rozporu s účelem, pro který mu byl majetek státu svěřen do správy, prodal kamenivo v celkovém objemu 18 000 tun v tržní hodnotě stanovené znaleckým posudkem na částku nejméně 125 Kč za tunu za výrazně nižší částku, tedy 50 Kč za tunu, jak byla stanovena v kupní smlouvě, tedy za celkovou částku ve výši pouze 900 000 Kč bez DPH, čímž by příspěvkové organizaci LSL způsobil škodu na majetku ve výši nejméně 1 350 000 Kč bez DPH, přičemž takto fakturovaná částka měla vycházet z toho, že od ceny ve výši 147,50 Kč za tunu kameniva jsou odečteny náklady na manipulaci, předrcení a expedici kameniva a nakládání suti a vybouraných hmot ve výši 105,77 Kč za tunu, a zda si byl již v této době vědom, že totožné náklady se již zavázal za LSL uhradit v plné výši ve prospěch společnosti Energie na základě dodatku č. 1, podepsaného dne 14. 10. 2015, a které také byly takto ve skutečnosti uhrazeny, v důsledku čehož uvedené náklady fakticky uhradil společnosti Energie vlastně dvakrát a takto ji zvýhodnil ke škodě LSL, její zájmy měl naopak z titulu své funkce hájit. Na tomto místě bude vhodné znovu připomenout výsledek předchozího trestního řízení vedené proti obžalovanému, tedy odsuzující rozsudek uvedený v odstavci 35 tohoto rozhodnutí, a to zejména z toho důvodu, že z něho vyplývá, že společnost Energie, která byla zvýhodněna ve výběrovém řízení, se těšila nezvyklé přízni obžalovaného. Dle soudu provedené důkazy skutečně potvrzují závěry obžaloby, že se v obžalobě uvedený skutek stal, je zřejmé, že prodej kameniva byl skutečně veden obžalovaným se záměrem zvýhodnit společnost Energie. Stanovení ceny ve výši pouhých 50 Kč za tunu tohoto materiálu byla obžalovaným odůvodněna tím, že z obvyklé ceny ve výši 147,50 Kč bylo nutno odečíst náklady na manipulaci, předrcení a expedici kameniva ve výši 105,477 Kč za tunu, které společnosti Energie vznikly. Soud dospěl ve shodě s obžalobou, že tyto náklady byly zaplacený již na základě dodatku č.1 smlouvy o dílo ze dne 25.8.2015 včetně drcení stavebního odpadu a kamene s dopravou do 100 metrů a naložením v množství 41 360 tun za částku 2 915 880 Kč. Jak bylo již uvedeno, v listopadu a prosinci 2015 bylo z celkového množství odpojeného materiálu společností Piratex odstřeleno celkem 23 487 m³ materiálu, společnost Berdych v době od 9. 11. 2015 do 30. 6. 2016 pro společnost Energie v souladu s uzavřenou smlouvou nadrtila a přetřídila kamenivo v množství 40 507 tun, nejpozději ke dni 25. 7. 2016 bylo v souladu se smlouvou nadrceno kamenivo v celkovém množství 46 737 tun. Je tedy zřejmé, že v době, kdy obžalovaný se společností Energie uzavíral dodatek č. 1 a kupní smlouvu o prodeji předrceného kameniva, neměl on ani jeho smluvní partneri žádný důvod předpokládat, že při rozšiřování obslužné komunikace vznikne více kameniva než právě předpokládaných 41 360 tun, obžalovaný tak ke dni uzavření kupní smlouvy nemohl předvídat, že se podaří vyrobit ještě další množství kameniva a už vůbec nemohl předpokládat, že by se nad rámec sjednaného množství podařilo vyrobit dalších 18 000 tun kameniva nad rámec odhadovaných 41 306 tun. Pokud tedy již dne 14. 10.

2015 rozhodl o prodeji 18 000 tun přetříděného kameniva, muselo jít právě o kamenivo již dříve zahrnuté v množství 41 360 tun, které měla společnost Energie vyrobit právě na náklady příspěvkové organizace LSL. Nebyl tedy žádný důvod pro to, aby tržní kupní cena kameniva, za kterou LSL prodala společnosti Energii, byla dále, a to již podruhé, ponížena o náklady na nakládání, podrcení a převoz kameniva. V samotné kupní smlouvě ze dne 14. 10. 2015 je jako předmět koupě a prodeje uvedeno výslovně **předrcené kamenivo, tj. již vyrobené kamenivo**, na rozdíl od kupní smlouvy ze dne 1. 8. 2017, která byla uzavřena až v rámci II. etapy, v níž je předmět koupě vymezen tak, že LSL prodává společnosti Energie kamenivo za částku 100 Kč/m³ (tedy nikoli již předrcené kamenivo), byť kupní cena je stále stejná. Ze zajištěných důkazů přitom vyplývá, že v II. etapě společnost Energie nakupovala od příspěvkové organizace LSL skutečně neupravený kámen, nikoli přetříděné kamenivo. Pokud obžalovaný uzavřel a podepsal kupní smlouvu, na základě níž LSL prodala společnosti Energie kamenivo za částku pouhých 50 Kč/t, rozhodně tak činil s úmyslem zvýhodnit společnost Energie (což ostatně vysvětluje zájem obžalovaného na zvýhodnění stejné společnosti v případě zadání veřejné zakázky, jak bylo již opakovaně uvedeno). Obžalovaný tedy v rozporu s účelem, pro který mu byl majetek příspěvkové organizace Lesní správy Lány svěřen do správy, způsobil této příspěvkové organizaci škodu ve výši 1 350 000 Kč bez DPH (1 633 500 Kč, včetně DPH). Škoda byla kalkulována jako rozdíl mezi obvyklou cenou prodáváného kameniva dle znalce (125 Kč/t) a cenou, za níž toto kamenivo obžalovaný skutečně prodal (50 Kč/t). Škoda spočívala v tomto konkrétním případě v tom, že LSL neobdržela do opatrovaného nebo spravovaného majetku odpovídající protihodnotu, neboť obžalovaný prodal její majetek za nepřiměřeně nízkou cenu. Tímto jednáním úmyslně obžalovaný způsobil na majetku státu ve správě LSL značnou škodu (tato činí dle § 138 odstavec 2 trestního zákoníku 1 000 000 Kč) a současně obohatil jiného, čímž porušil zákonem chráněný zájem, jednal tak v úmyslu přímém podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Shora uvedeným jednáním jako statutární orgán příspěvkové organizace LSL porušil jednak ustanovení § 14 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, tedy povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a počínat si tak, aby svým jednáním organizační složka majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku, jednak povinnost provádět tuto činnost s odbornou péčí a postupovat podle tohoto zákona, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem řídí, uloženou mu ustanovením § 47 téhož zákona, a dále jednal v rozporu s povinnostmi stanovenými v § 301 písmeno d), § 302, písmeno g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, a rovněž v rozporu se zřizovací listinou LSL vydané vedoucím Kanceláře prezidenta republiky pod č.j. 400 023/93 ze dne 1.1.1993, změněné doplňky č.1 ze dne 3.11.1999, č.2 ze dne 23.6.2006, č.3 ze dne 18.4.2013, č.4 ze dne 1.3.2016 a č. 5 ze dne 7.6.2016, dle níž byl od 1.2.2014 jakožto statutární orgán LSL přímo zodpovědný za hospodaření s finančními prostředky této organizace a měl povinnost spravovat její majetek, pečovat o jeho udržování a jeho hospodárné využívání, když podle Organizačního řádu příspěvkové organizace LSL vydaného právě obžalovaným dne 25. 5. 2015 a později aktualizovaných verzí, měl tuto organizaci zastupovat navenek, činit za ni právní úkony, podepisovat právní akty a listiny LSL, přičemž majetek státu vymezený v příloze Zřizovací listiny mezi Lesní správou Lány a Kanceláří prezidenta ČR ze dne 1.1.1993 a jejích dodatků, byl převeden do správy příspěvkové organizace LSL.

52. Podle státní zástupkyně se měl obžalovaný jednáním popsaným v obžalobě a nyní i ve výrokové části tohoto rozsudku dopustit přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku. V případě skutkové podstaty tohoto přečinu jeho pachatelem může být jen fyzická osoba, která je nositelem zákonem uložené nebo smluvně

převzaté povinnosti. Objektem trestného činu podle § 220 trestního zákoníku jsou potom majetková práva v nejširším smyslu, majetkem v souvislosti s tímto trestným činem se rozumí souhrn všech majetkových hodnot, věcí movitých i nemovitých. Cizím majetkem se potom rozumí majetek, který nepatří zcela, nebo zčásti pachateli. K porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek může dojít především konáním pachatele, zejména takovými dispozicemi s cizím opatrovaným nebo spravovaným majetkem, při kterých pachatel neobdrží do opatrovaného nebo spravovaného majetku odpovídající protihodnotu, například když prodá cizí majetek za nepřiměřeně nízkou cenu. Okolnost, že určitá osoba byla oprávněna prodat spravovaný (opatrovaný) cizí majetek, sama o sobě nevyklučuje možnost její trestní odpovědnosti za tento trestný čin. Skutečnou škodou se rozumí jakékoli zmenšení hodnoty opatrovaného nebo spravovaného majetku, k němuž by nedošlo, pokud byl majetek spravován nebo opatrován řádně. Pro závěr o tom, že skutek lze právně kvalifikovat jako přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku, musí být postaveno najisto, zda obviněný v době svého jednání byl nositelem zákonem uložené nebo smluvně převzaté povinnosti spravovat či opatrovat cizí majetek, neboť pachatelem tohoto trestného činu může být jen tzv. speciální subjekt (rozhodnutí NS 5 Tdo 269/2015). Z hlediska subjektivní stránky se pro trestní odpovědnost za přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku vyžaduje úmyslné zavinění pachatele, přičemž postačí i úmysl nepřímý, tj. jestliže pachatel ví o tom, že porušuje svou zákonnou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a že tím může jinému způsobit škodu nikoli malou, a je s tímto následkem, resp. účinkem srozuměn. Úmysl se tedy musí vztahovat jak k porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek, tak i ke způsobení škody nikoli malé na něm. Jestliže obviněný nevykonával vůbec svoji funkci a rezignoval na své povinnosti, tak zcela vědomě tím porušoval ustanovení obchodního zákoníku vážících se k jeho funkci, jejichž smyslem je nepochybně vyloučení vzniku škod na majetku společnosti či na majetku třetích osob, který má společnost povinnost opatrovat a spravovat, musel být také srozuměn s možným škodlivým následkem takového svého jednání, resp. opomenutí jednání, k němuž byl povinen. Takovým přístupem došlo k naplnění subjektivní stránky přečinu dle § 220 trestního zákoníku (viz rozhodnutí NS 7 Tdo 651/2017). Obžalovaný se měl trestné činnosti dopustit při výkonu funkce statutárního orgánu příspěvkové organizace Lesní správy Lány, která je účetní jednotkou ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, hospodaří s majetkem státu dle zákona č. 219/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů. Obžalovaný jako ředitel LSL má povinnost spravovat svěřovaný majetek smluvně ze Zřizovací listiny a z organizačního řádu a tedy v souladu s § 14 zákona č. 218/2000 Sb. má využívat svěřený majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností si má počínat tak, aby svým jednáním majetek nepoškozoval a neodůvodněně nesnižoval jeho rozsah a hodnotu, anebo výnos z tohoto majetku. V souladu s ustanovením § 47 tohoto zákona má obžalovaný, jako fyzická osoba z titulu své pracovní funkce, jednat ohledně majetku a plnit další úkoly stanovené tímto zákonem, je tedy povinen provádět tuto činnost s odbornou péčí a postupovat dle tohoto zákona, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem řídí. Podle ustanovení § 301a § 302 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, je obžalovaný, jako zaměstnanec povinen řádně hospodařit se svěřenými prostředky, střežit a ochraňovat tento majetek před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele. Obžalovaný byl vedoucím zaměstnancem, tedy byl povinen zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele. Soud ve shodě s obžalobou dospěl k závěru, že se obžalovaný spácháním skutku popsáno ve výrokové části rozsudku naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, neboť, přestože mu byla známa tržní cena prodáváného kameniva, uzavřel a podepsal kupní smlouvu, na základě níž příspěvková organizace LSL prodala společnosti Energie kamenivo v hodnotě nejméně 125 Kč/t pouze za výrazně nižší částku 50 Kč/t, čímž porušil

podle zákona mu uložené a smluvně převzaté povinnosti spravovat cizí majetek ve správě LSL a na majetku státu, respektive příspěvkové organizaci LSL, způsobil značnou škodu ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku. Poškozeným v tomto případě je příspěvková organizace LSL, respektive stát, přičemž tato se s nárokem na náhradu škody k tomuto trestnímu řízení nepřipojila, lze proto dovodit, že se ani necítí být poškozena jednáním obžalovaného, což má sice význam pro případné rozhodování o náhradě škody, nikoli však pro posouzení trestnosti jednání obžalovaného. Soud nijak nezpochybňuje zásluhy obžalovaného, pokud jde o úspěšnost provedené rozsáhlé akce v lokalitě Lánské obory či při řízení LSL, protiprávním jednáním byl v tomto případě jeho postup při prodeji spilitu z majetku LSL společnosti Energie, která na základě smlouvy stavební práce prováděla a kterou obžalovaný zvýhodnil, pokud jde o stanovenou cenu prodáváného materiálu. Společenská škodlivost spáchaného majetkového trestného činu spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně cizího majetku.

53. Při ukládání druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Státní zástupkyně navrhla uložit obžalovanému podmíněný trest odnětí svobody ve výměře dvou let, jehož výkon by byl podmíněně odložen na dobu v trvání tří let, dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu na dobu čtyř let a konečně s ohledem na majetkové poměry obžalovaného i peněžitý trest ve výměře 1 600 000 Kč, sestávající z 320 denních sazeb po 5 000 Kč, což mělo odpovídat osobním a majetkovým poměrům pachatele, neboť obžalovaný vlastní vícero nemovitostí, je mu pravidelně vyplácena mzda a rovněž mu byly vypláceny vysoké odměny. Trest byl obžalovanému ukládán podle trestní sazby § 220 odstavec 2 trestního zákoníku (šest měsíců až pět let odnětí svobody či peněžitý trest). Pokud jde o pohnutku obžalovaného, jeho jednání lze vysvětlit jeho zřejmou náklonností ke společnosti Energie, kterou opakovaně zvýhodnil, nebylo ovšem zjištěno, že by svým jednáním získal nějaký vlastní prospěch a že by se tak obohatil. Soud samozřejmě přihlédl i k výši způsobené škody. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen, což je samozřejmě hodnoceno jako významná polehčující okolnost. S ohledem na udělení milosti soud samozřejmě nepřihlížel k výše uvedenému odsuzujícímu rozsudku zdejšího soudu, sp. zn. 26 T 35/2020 (k němuž měl být původně v případě uznání viny ukládán souhrnný trest podle pravidel uvedených v § 43 odstavec 2 trestního zákoníku), což mělo samozřejmě zásadní význam pro rozhodování o uložení trestní sankce. Soud dospěl k závěru, že uložení podmíněného trestu v tomto případě není nutné, nutno zohlednit to, že posuzovaný skutek byl spáchán v období roků 2015 až 2016, tedy před více jak šesti lety, tudíž dle soudu není nutno do budoucna sledovat další chování obžalovaného, kterého nelze považovat za osobu se sklony k páčání protiprávního jednání. Za stavu, kdy mohl soud ukládat i jiný druh trestu, se tak jeví uložení podmíněného trestu odnětí svobody jako nadbytečné a neúčelné. Obžalovaný byl uznán vinným spáchaním trestného činu, kterým byla způsobena na úkor státu majetková škoda v nezanedbatelné výši, byť se poškozená LSL k trestnímu řízení s nárokem na její náhradu nepřipojila. Soud považuje za vhodnější trestní postih obžalovaného peněžitý trest, lze souhlasit se státní zástupkyní s tím, že takováto sankce by měla být nezbytnou součástí výroku o trestu, pokud obžalovaný svým jednáním umožnil společnosti Energie, aby kvalitní kámen z Lánské obory získala za nepřiměřeně nízkou cenu a takto se obohatila, ostatně i obhajoba připustila v případě uznání viny uložení tohoto druhu trestu. Jak bylo již výše uvedeno, státní zástupkyně považovala za vhodnou výměru peněžitého trestu v částce odpovídající výši způsobené škody, kterou obžalovaný svým jednáním způsobil, takovouto výměru trestu soud považuje za nepřiměřenou, nutno zohlednit při stanovení jeho výše zejména závažnost posuzované trestné činnosti (jednalo se pouze o přečin) a také majetkové poměry obžalovaného. Odčerpání finančních prostředků obžalovaného by mělo být v případě majetkové trestné činnosti rozhodně nepostradatelnou součástí výroku o trestu, ostatně dle ustanovení § 39 odstavec 8 trestního

zákoníku získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevyklučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku, a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu. S ohledem na poznatky soudu o majetkových poměrech obžalovaného, kterému byl 19. 5. 2014 byl stanoven měsíční plat ve výši 67 000 Kč, navíc mu byly zaměstnavatelem poskytnuty časté odměny, které zaměstnavatel obžalovanému poskytoval za mimořádně vysoké pracovní nasazení spojené se značnou časovou náročností při řízení a organizování chodu LSL, osobní angažovanost a úsilí vynaložené na plnění úkolů, a to většinou ve výši kolem 60 000 Kč, také je vlastníkem několika nemovitostí. Pokud jde o stanovení konečné výměry peněžitého trestu, tento se ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb, denní sazba činí nejméně 100 Kč a nejvíce 50 000 Kč, přičemž podle příslušného ustanovení trestního zákoníku počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody a náhradním trestem odnětí svobody za trest domácího vězení přesahovat horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den, ovšem dle § 68 odstavec 4 trestního zákoníku příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu. V případě obžalovaného soud stanovil počet denních sazeb v dolní polovině příslušné trestní sazby, a to konkrétně v počtu 300 denních sazeb, výši jedné denní dávky vyměřil s ohledem na majetkové poměry obžalovaného v částce 2 900 Kč, celková výměra peněžitého trestu tak činí 870 000 Kč. Zaplacené částky peněžitého trestu připadají státu. Podle § 69 odstavec 2 trestního zákoníku jestliže pachatel nezaplatí peněžitý trest na výzvu soudu nebo do uplynutí doby, na kterou byl výkon trestu odložen anebo na kterou byly povoleny splátky, a pokud je zřejmé, že by vymáhání peněžitého trestu mohlo být zmařeno nebo by bylo bezvýsledné, přemění soud peněžitý trest nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu; přitom každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě se počítá za dva dny odnětí svobody. Soud shledal důvodným i návrh státní zástupkyně na uložení trestu zákazu činnosti - zákazu výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu. Tento druh trestu dle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku může soud uložit tehdy, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. V případě obžalovaného by měl takovýto druh trestu vést k tomu, aby obžalovaný ve své či obdobné funkci nemohl trestnou činnost opakovat, neboť spáchání posuzovaného přečinu nutně musí k pochybnostem o tom, že je schopen řádně takovouto funkci řádně a bez pochybení vykonávat. Konkrétní výměra trestu byla zvolena v délce dvou let, s ohledem na značný časový odstup od doby spáchání posuzované trestné činnosti se tato soudu jeví jako plně postačující, návrh státní zástupkyně ve výměře čtyř let soud považuje za nepřiměřeně přísný, pokud nezohlednil značný časový odstup od doby spáchání trestné činnosti, za kterou je takovýto trest ukládán. Trest zákazu činnosti spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis, v případě obžalovaného se jedná o zákaz výkonu funkce statutárního zástupce organizačních složek státu a jiných právnických osob s majetkovou účastí státu. je vhodné zároveň na tomto místě zmínit, že po výkonu poloviny trestu zákazu činnosti může případně soud podmíněně upustit od výkonu jeho zbytku, jestliže odsouzený v době výkonu trestu způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, anebo jestliže soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 23. srpna 2022

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu